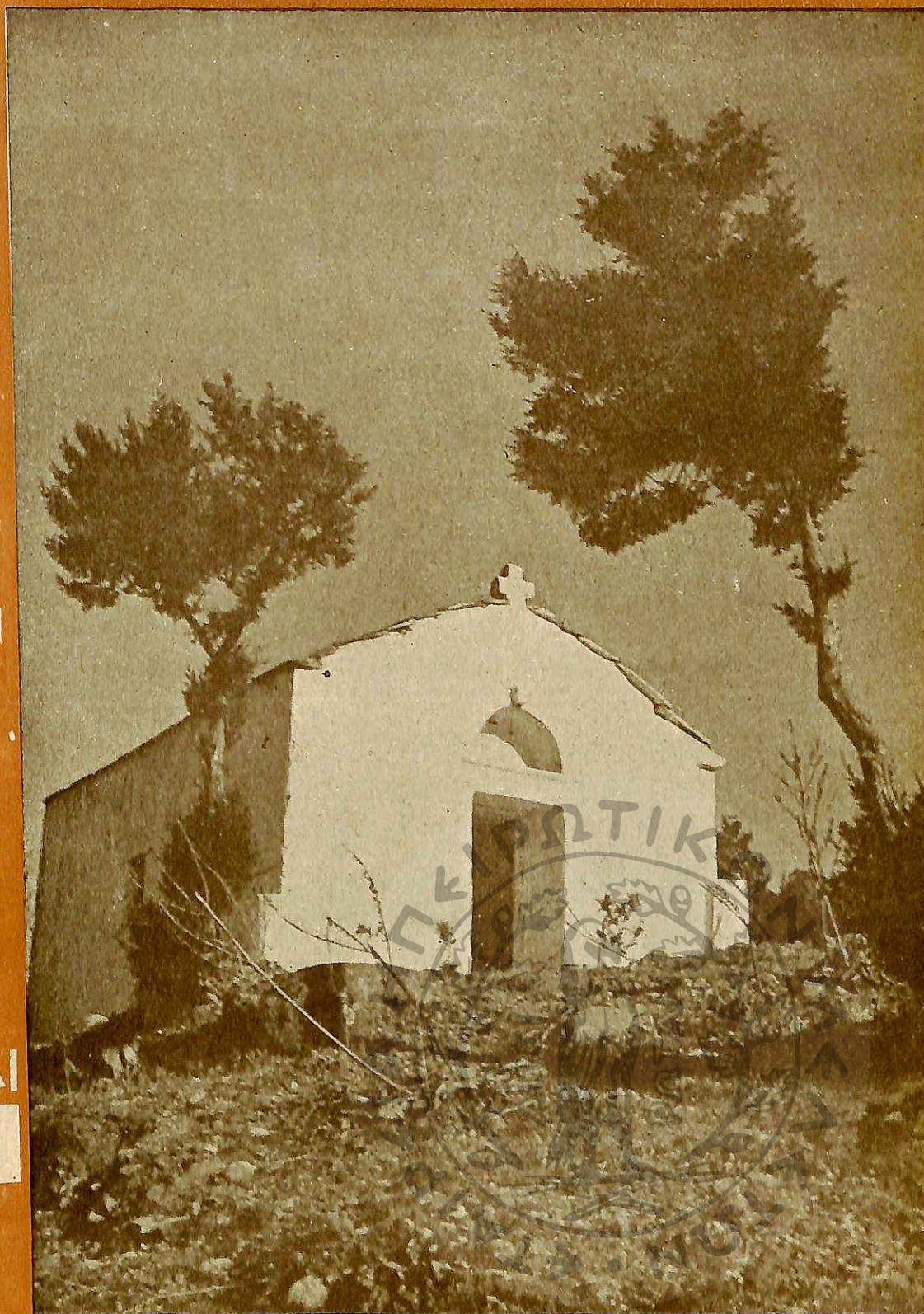

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΝΙΟΣ

1935

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΣ"

"HÉLLÉNIS,"

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliènes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομή ετήσια	Δραχ. 100	Τιμή εκάστου τεύχους	
Εξάμηνος	60		
Εξωτερικού	σελίδια 7	άπλοῦ	Δραχ. 10
Εξάμηνος	4	διπλοῦ	15

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωτέαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Τὸ Τμήμα Ἑργασίας τοῦ Ἑθν. Συμβουλίου.— Στήλη Εἰρήνης.—Μία ἀλτρονιστικὴ δρᾶσις, ὑπὸ Ρ. Σ. Γ.—Ἡ ἀνθρωπιστικὴ δρᾶσις τῶν γυναικῶν.—Ὁ Γαμβρὸς (διήγημα), ὑπὸ Μαρίκας Πολίτου.—Μία πεταλοῦδα, ὑπὸ Λουκίας Pomaret Καρακατσάνη.—Ἀδιαφορία (ποίημα), ὑπὸ Νίνας Κοροπούλη.—Αἱ Ἀμερικανίδες καὶ ὁ κοινωνικὸς τῶν ῥόλος.—Ἡ Χαροκόπειος Οἰκοκυρικὴ Σχολή, ὑπὸ Δώρας Παπακωνσταντίνου.—Καλλιτεχνικὴ Κίνησις, ὑπὸ Α. Ρ.—Θεατρικὴ στήλη, ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Ἀποχαιρετισμὸς (ποίημα), ὑπὸ Λιλῆς Ἰακωβίδου.—Ἡ εἴσοδος τῶν γυναικῶν τῆς Τουρκίας στὴ πολιτικὴ ζωὴ.—Ἰαπωνικὸ Θέατρο (συνέχεια), ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Εἰδήσεις.—Ἐκδόσεις.—Ῥφ. Γνώσεις.—Μόδες.—Τάψωνια.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

SOMMAIRE

La Section de Travail du Conseil National.— Pour la Paix.—Un acte d'altruisme, par R. S. G.—Activité humanitaire des femmes.— Le fiancé, nouvelle par M. Politi.—Un papillon, par Lucie Pomaret-Caracatsani.—Indifférence, poème par N. Coropouli.—Les femmes Américaines.— L'Ecole ménagère Charokopios, par Dora Papacostantinou.— Les dernières Expositions, par A. R.—Critique théâtrale, par C. Cacouri.—Les Adieux, poème par L. Jacovidi.—L'Entrée des femmes Turques dans la politique.— Théâtre japonais, par C. Cacouri.—Nouvelles.— Editions.— Conseils pratiques.— Modes. Shopping.

Ἡ εἰκόνα στὸ ἐξώφυλλο παριστάνει ἐξωκλήσι στὴν Αἴγινα καὶ μᾶς παρεχωρήθη εὐγενῶς ἀπὸ τὸν Τουρισμό.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΛΩΣΤΑΙ

"ΚΙΘΑΡΑΣ"

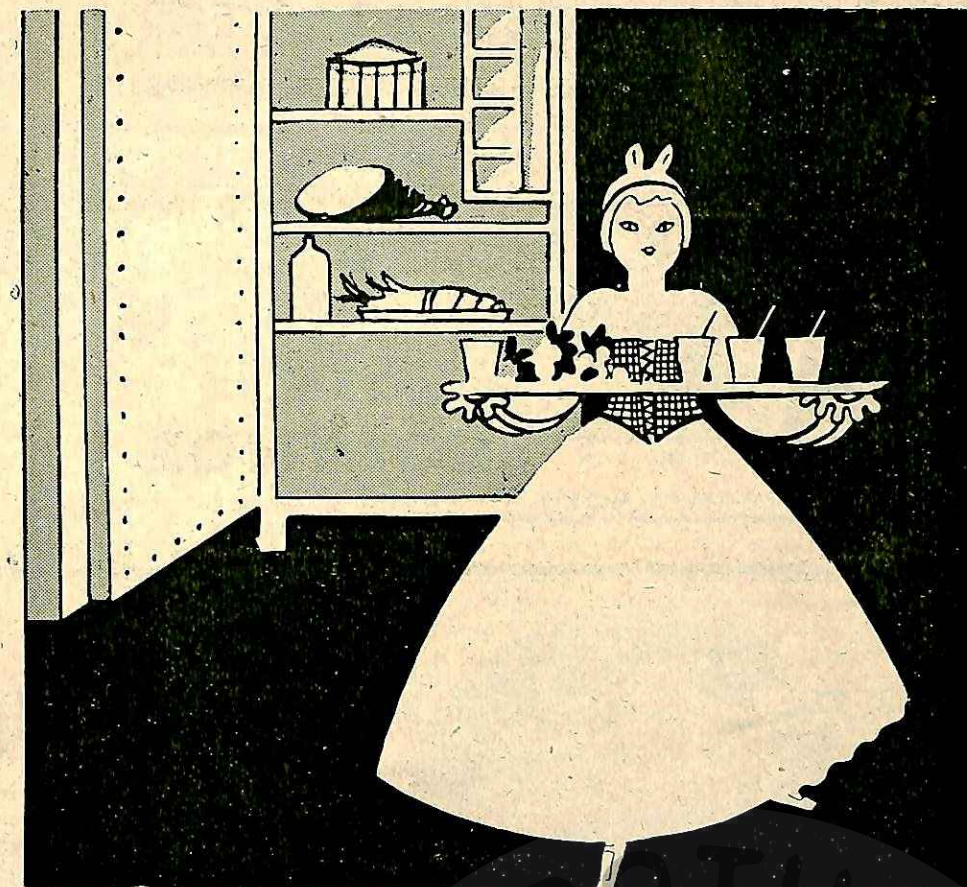
ΧΑΡΤΟΝΑΚΙΑ, ΜΑΣΟΥΡΑΚΙΑ, ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ

ΣΤΕΡΕΑΙ, ΛΕΠΤΑΙ, ΕΥΘΗΝΑΙ

ΚΛΩΣΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Β.Σ.Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΜΟΥ 131
ΤΗΛ. 22-283

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ **OREODONT** ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Τρόφιμα πάντοτε φρέσκα
πολύ παγωμένα
πάγο κάθε στιγμή με λό

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ

Πωλοῦνται με δόσεις εἰς τὴν

"Εκδесιν τῆς Ἑλεκτρικῆς Ἑταιρίας

Σταδίου 4 - Ἀθῆναι

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ
ΔΟΡΕΑ Α. Παπακωνσταντίνου
ΗΜΕΡΟΜ. 10-2-81
ΑΡΙΘ. 30254

ΤΙ ΛΕΥΚΑ ΔΟΝΤΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ!

Παρατηρήσατε μόνη σας τον γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο με τον οποίον η ΚΟΛΥΝΟΣ επί ξηράς ψήκτρας καθαρίζει και λευκαίνει τα δόντια. Κατόπιν αυτής της αποδείξεως δεν έχετε ανάγκη ν' ανατρέχετε σε παλαιές αντιεπιστημονικές μεθόδους. Κανένα άλλο αναγνωρισμένο παρά της επιστήμης προϊόν δεν λευκαίνει και στιλβώνει τα θαμπά και κιτρινωμένα δόντια, και ξευγαινίζει το στόμα, όσο η ΚΟΛΥΝΟΣ. Δοκιμάσατε από σήμερα την οδοντοκρέμαν

ΚΟΛΥΝΟΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

Ένα Πειρίεργμει:

Ένα μελαχροινό πρόσωπο με καστανά μάτια και σκούρα μαλλιά χρειάζεται πουδρά Mystikum, rachel I και λιγάκι κορπάκι india. Εάν είσθε ξανθή, σταράτη ή ωχρά ο πίναξ του Scherk θα σας βοηθήσει να βρείτε την αρμονική συμπλήρωσι της ωμορφιάς σας! Η Πουδρά Mystikum και το κορπάκι Mystikum προσεκτικά διαλεγμένα στον τόνο που πηγαινει καλύτερα στα μάτια, μαλλιά και επιδερμίδα, σύμφωνα με τον πίνακα του Scherk, δημιουργούν τον τύπο σας. Η εμφάνισις σας αποκτά μιὰ γοητεία μοναδική. ● Έναντι 3δράχμου γραμματοσήμου σας αποστέλλομεν τον πίνακα του Σέρκ ως και δείγματα πουδρας και κορπάκι. ● Πουδρά Mystikum σε κουτιά των δρχ. 80. και 50 ● Κορπάκι Mystikum (rouge) δρχ. 36. ● Γεν. Αντήρας: Π. Ι. Μαγκριώτης, Νίκης 10, Αθήναι.

Πουδρά Mystikum

ΚΟΜΠΑΚΤ ΜΥΣΤΙΚΟΥΜ (Rouge).

Σε κομψά κουτάκια με καθρεπτάκι και houpette.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ SCHERK				
Χρώμα μαλλιών	Χρώμα ματιών	Επίδερμις	Χρωματισμοί πουδρας	Χρωματισμοί κορπάκι
ξανθά άνοιτιά	γαζνά	ώχρα	natural I	blonde rouge
ξανθό σκούρα	γαζνά	δυσέρη	natural II	orange
		μελαγχροινό	rachel I	india

ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΕ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1935

ΑΡΙΘ. 6

Τό τμήμα 'Εργασίας του 'Εθνικού Συμβουλίου

Δημοσιεύομεν σήμεραν εύχαρίστως την κατά την Γενικήν Συνέλευσιν του Ε. Σ. Ε. αναγνωσθείσαν λογοδοσίαν του Τμήματος 'Εργασίας, πού είναι από τα ζωτικώτερα παραρτήματα της μεγάλης μας Συνομοσπονδίας.

Εν τών πλέον προβληματικών κοινωνικών ζητημάτων είναι τὸ τῆς ἀνεργίας, τοῦ ὁποῖου θύματα εἶναι, φυσικά, καί αἱ γυναῖκες. Τὸ Τμήμα 'Εργασίας ἔθεσεν ὡς σκοπὸν τοῦ τῆς μελέτης τοῦ προβλήματος τῆς γυναικείας ἐργασίας καί νὰ βοηθήσῃ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ τῆς ἐργαζομένης γυναῖκα εἰς κάθε περίστασι πού τῆς παρουσιάζεται.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἰδρύθη τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως 'Εργασίας, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν ὀλιγόμηνον λειτουργίαν τοῦ, ἤρχισεν ἤδη ν' ἀποδίδῃ καρπούς καί νὰ ἐπιτρέπῃ ἐλπίδες γὰρ τὸ μέλλον. Αἱ εύχαριστήριαι ἐπιστολαὶ πού λαμβάνει τὸ γραφεῖον ἀπὸ γυναῖκες πού κατ'ὀρθωσεν νὰ τοποθετήσῃ σὲ καλὰς θέσεις, μαρτυροῦν ὅτι βαδίζει τὸ Τμήμα τὴν ὀρθὴν ὁδόν, γιὰ τὸ μεγαλεῖτερο καλὸ, πού μπορεῖ νὰ κάμῃ κανεὶς στὸν πλησίον τοῦ, δὲν εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ ἡ βοήθεια νὰ εὕρῃ ἐργασίαν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπανακτήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀξιοπρέπειάν του καί τὴν πίστιν τοῦ πρὸς τὴν ζωὴν. Ἴδου ἡ λογοδοσία:

ΚΑΤΑ τὸ λήξαν ἔτος τὸ Τμήμα Γυναικείας 'Εργασίας κατ'ὀρθωσεν νὰ θέσῃ ἐν μέρει εἰς ἐφορμογὴν τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς συστάσεώς τοῦ ἐπεδίωξε, καί τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον συνηστήθη.

Καὶ ἀφ' ἐνὸς παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τῆς Διεθνoῦς Μονίμου Ἐπιτροπῆς 'Εργασίας τοῦ Δ. Σ. Γ., καί γενικῶς τῆς διεθνoῦς γυναικείας κινήσεως, διὰ τὴν προστασίαν καί τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν γυναῖκα νὰ ἐργάζεται ἄνευ περιορισμῶν καί ἐξ ἴσου μετὰ τὸν ἄνδρα, καί ἀφ' ἐτέρου προσεπάθησε νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐργαζομένην Ἑλληνίδα διὰ τῶν ἐξῆς δύο κυρίως τρόπων:

1ον) Διὰ τῆς λειτουργίας Νυκτερινῆς Σχολῆς εἰς τὴν συνοικίαν Ἀνω Πετραλώνων διὰ τὰς ἐργαζομένας ἀγραμμάτους, καί

2ον) Διὰ τῆς ἰδρύσεως καί λειτουργίας Γραφείου Εὐρέσεως 'Εργασίας διὰ γυναῖκας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ε. Σ. Ε.

Καί ἡ μὲν Νυκτερινὴ Σχολὴ ἐλειτουργήσῃ ἀνελλιπῶς καί ἐντελῶς δωρεὰν χάρις εἰς τὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Τμήματος 'Εργασίας, διὰ τῆς ὁποίας κατέστη δυνατὴ ἡ μισθο-

σία τῆς διδασκαλίας. Ἡ παροχὴ δωρεὰν βιβλίων καί ἡ ἀντιμετώπισις τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς σχολῆς ἔγινεν ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Τμήματος, τὸ ὁποῖον κατ'ὀρθωσεν νὰ ἰσοσκελίσῃ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἀπὸ τὰ ἔσοδα μιᾶς παραστάσεως εἰς τὸ Ἑθνικὸν Θέατρον, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποῖου τὸ Τμήμα ἐκφράζει καί σήμεραν δημοσίᾳ τὰς θερμὰς τοῦ εύχαριστίας.

Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν ἐνεγράφησαν ἐν ὄλῳ καί ἐφοίτησαν τακτικὰ 25 γυναῖκες ἀπὸ ἡλικίας 15 μέχρι 40 ἐτῶν καί ἐδιδάχθησαν ἀνάγνωσιν, γραφὴν καί ἀριθμητικὴν. Βεβαίως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων δὲν εἶναι ἐκανοποιητικὸς, μολονότι τὸ Τμήμα δὲν παρέλειψε πᾶσαν δυνάμειν ἐνέργειαν διὰ νὰ προσελκύσῃ μαθητρίδας, τόσον δι' ἐγκυκλίων πρὸς τὰς εἰς τὴν λαϊκὴν αὐτὴν συνοικίαν λειτουργοῦντα ἐργοστάσια, ὅσον καί δι' ἀγγελιῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας καί δημοσιεύσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀλλὰ ἀφ' ἐνὸς ἡ γνωστὴ δυσκολία νὰ πεισθοῦν οἱ ἐνήλικες, ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι ἀργὰ διὰ νὰ ἀρχίσῃ κανεὶς νὰ μορφώνεται, καί ἀφ' ἐτέρου αἱ οἰκιακαὶ ἀσχολίαι πού περιμένουν τὴν ἐργάτιδα κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἐξωσπιτικὴν ἐργασίαν, εἶναι ἀρκετὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸν μι-

κρόν σχετικῶς ἀριθμὸν τῶν μαθητριῶν. Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ 1935, μὲ τὴν ἐλπίδα ἐξυπηρετήσεως περισσότερων ἐργαζομένων γυναικῶν.

Τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἐργασίας ἤρχισε νὰ λειτουργῇ, ἐντελῶς δωρεὰν καὶ αὐτό, ἀπὸ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐμελέτησε τὴν λειτουργίαν ἀντιστοίχων Γραφείων τῆς Γενεύης καὶ τῆς Χάγης, πρὸς τὰ ὅποια τὸ Τμήμα ἀπετάθη τῇ συστάσει τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἀπασχολεῖ μίαν ἑμισθον ὑπάλληλον καὶ ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἐλεγχον κυριῶν τοῦ Τμήματος, αἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν παντοιοτρόπως νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς προσερχομένας πρὸς εὐρεσιν ἐργασίας γυναῖκας, εἴτε τοποθετοῦσαι αὐτὰς καταλλήλως ἀπ' εὐθείας, εἴτε πληροφοροῦσαι τὰς ἐνδιαφερομένας περὶ τῶν ἀπαιτούμενων ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς θέσεως. Εἰς ὅλως δὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς αὐτὰς καὶ μικρὰ χρηματικὴ βοήθεια, ἡ ὁποία πολλάκις, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἐλαχίστη, γίνεται ἀφορμὴ νὰ δώσῃ νέας ἐλπίδας καὶ νέον θάρρος εἰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι παρ' ὅλα τὰ προσόντα τῶν ἀδυνατοῦν νὰ ἐξεύρουν ἐργασίαν, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς καθημερινὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας αὐτῶν ὡς καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν, τῆς ὁποίας πολλὰς φορὲς εἶναι τὰ μόνα στηρίγματα. Βεβαίως ὡς κυριωτέρα αἰτία τῆς παρατηρουμένης ἀνεργίας δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ παγκοσμία οικονομικὴ κρίσις, τῆς ὁποίας ἐξαιρέσεις δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποτελέσῃ ἡ χώρα μας, ἀλλὰ συντελεῖ πρὸς τοῦτο καὶ ἡ παντελής ἔλλειψις παρ' ἡμῖν ἐπαγγελματικῶν προσκηνατολισμοῦ, ἰδίως διὰ τὰς νέας γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀπόφοιτοι γυμνασίων, ἢ ἐμπορικῶν σχολῶν ἢ ὠδείων, ἀδυνατοῦν, μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τῶν, νὰ εὕρουν ἀνάλογον θέσιν, καὶ γνωρίζομεν ὅλοι ποῖα εἶναι τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης παρατεταμένης ἀνεργίας.

Οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ παρόντιζον ἴσως εἰκόνα τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν παντελὴ ἔλλειψιν ζητήσεως ὠρισμένων κλάδων γυναικείας ἐργασίας.

Κατὰ τὸ τετράμηνον διάστημα Νοέμβριος 1934—Μάρτιος 1935 τὸ γραφεῖον ἔλαβε αἰτήσεις ἐργασίας 294 ἀπέναντι 165 προσφορῶν ἐργοδοτῶν, ἦτοι:

	Ἐργοδοτοὶ	οὐδεὶς
17 Γραφεῖς	»	4
46 Διδακτὰ καὶ Παιδαγωγ.	»	1
6 Ἐργάτιδες	»	2
50 Καθαρίστριαι	»	2
14 Καμαριέρες	»	1
8 Κεντήστριαι	»	13
9 Μαγειρίσσαι	»	4
10 Νοσοκόμοι	»	1
11 Παιδοκόμοι	»	2
37 Οἰκονόμοι	»	οὐδεὶς
2 Πωλήτριά	»	1
43 Ράπτριαι	»	οὐδεὶς
11 Ταμίαι	»	111
28 Ὑπηρέτριαι	»	2
27 Δακτυλογράφοι	»	

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν γεννᾶται δικαίως τὸ ἐρώτημα: Τί ἀπέγιναν ὅλαι αὐταὶ αἱ γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ ἐφαίνοντο ὅτι εἶχον ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐξευρέσεως ἐργασίας διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ κρατηθοῦν εἰς τὴν ζωὴν;

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἐφευκτῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τῶν παρισταμένων σήμερον κυριῶν ἀντιπροσώπων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ε. Σ. Ε. καὶ θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον, ἐὰν πρωτοβουλία τοῦ Τμήματος κηθίστατο δυνατόν νὰ κληθοῦν ὅσαι τῶν κυριῶν ἐπιθυμοῦν νὰ μελετηθῇ ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας ἐργασίας εἰς τὸν τόπον μας εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν καὶ νὰ συζητηθοῦν ἀπὸ κοινῆς τ' ἀνωτέρω θέματα, μὲ τὴν ἐλπίδα ἐξευρέσεως τοῦ καταλλήλου τρόπου ἐνεργείας παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις, καὶ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεικνυμένων πρὸς τοῦτο μέτρων.

Ἄλλη ἐνέργεια τοῦ Τμήματος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑπῆρξεν ἡ ὑποβολὴ ὑπομνήματος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν γυναικῶν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐργασίας τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργείου. Εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ δὲν ἐλήφθη ἀπάντησις μέχρι σήμερον. Ἡ συνεργασία καὶ ἐπαφὴ τοῦ Τμή-

ματος μὲ τὰς κυρίας τῶν Ἄνω Πετρικίωνων ἐξηκολούθησεν ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία σταθμοῦ παραχῆς συσσιτίου τοῦ Π. Ι. Π. τ. Π. εἰς τὴν ἄνω συνοικίαν.

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗ Κ. ΒΑΡΔΑ ΣΟΦΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Τὰ μέλη τοῦ Τμήματος Ἐργασίας, κυρίες πού ἐργάζονται μὲ παραδειγματικὸν ἐνθουσιασμό καὶ αὐταπάρνησιν, διοργανῶνουν διὰ τὴν 15. Ἰουνίου μίαν Χορευτικὴν Μαστίخان εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ὀλυμπος Πάλας» τῆς Κηφισιάς. Ἐλπίζουν δὲ ὅτι ἡ τόσον κοινωφελὴς δρασίς των θὰ παρακινήσῃ πολλοὺς νὰ ὑποστηρίξουν τὸ ἔργο τους διὰ τῆς συμμετοχῆς των ἐν χορευτικῇ αὐτῇ συγκέντρωσιν, πού θὰ δώσῃ νέους πόρους ἐν τῷ τόσῳ εὐεργετικῷ Τμήμα Ἐργασίας.

Στήλη Εἰρήνης

Ἡ ΠΡΟΕΔΡΟΣ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν γυναικῶν τῆς Αὐστρίας, κυρία Marie Hoheisel, κάμνει σὲ ὅλες τὰς γυναῖκες τοῦ κόσμου μίαν ἑκκλησίαν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Τὴν δημοσιεύομεν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρῃ ἀτήρησιν καὶ ἐν καρδίᾳ τῶν Ἑλληνίδων μητέρων καὶ ἀδελφῶν.

«Πῶς μποροῦμε καὶ μετὰ οἱ γυναῖκες νὰ συντελέσωμε ἐν τῇ διατήρησιν τῆς εἰρήνης;

«Πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ τὸ νοιώσωμεν ἡμεῖς, καὶ ὕστερα πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν γιὰ νὰ τὸ καταλάβῃ ὅλη ἡ ἀνθρωπότης, ὅτι εἶναι φρικτὸ καὶ ἀπαίσιον πρᾶγμα, οἱ θεμελιώδεις ἠθικοὶ νόμοι, πού συνοψίζονται ἐν τῇ Δέκα Θεῖς Ἐντολῇ, νὰ ἰσχύουν μόνον ὡς τὰ σύννομα καθε κρᾶτους, καὶ ὅτι οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν κυριαρχεῖ ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀρνησις κάθε ἠθικῆς ἀρχῆς.

— Οὐ φονεύσεις...

— Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ...

— Οὐκ ἐπιθυμήσεις ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστὶ... Ὅλα αὐτὰ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ σχέσεων διεθνῶν. Ἀπ' ἐναντίας, ὑπάρχει σ' αὐτὴν ἕνα ἀπόλυτο κενόν, πού τὸ παραδέχεται ἡ ἀνθρωπότης, ὅταν νὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἔτσι, ἐνφ' ἑαυτῇ, εἴτα ἐξ αἰτίας τοῦ κάθε ἀτομοῦ, κάθε εὐτυχίας. Βρίσκουν ἐν τούτοις πάντοτε δικαιολογίας γιὰ νὰ ποδοπατήσουν τὰς θεῖας ἐντολὰς, γιὰ νὰ τὰς περιφρονῶν ἢ νὰ τὰς διαστρέψουν.

Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη κλείει βέβαια μέσα τὴν εὐγενὲς αἰσθητικὴν τῆς ἀλληλεγγύης ἑνὸς λαοῦ. Μὰ γιὰ νὰ περιορίζεται ἡ ἀγάπη αὕτη σὲ στενὰ σύνορα; Γιατί νὰ μὴ προκαλῇ καὶ τὸ σεβασμὸ πρὸς ἀνάλογα αἰσθητικὰ στοὺς ἄλλους λαοὺς, χάριν τῆς εὐημερίας τοῦ ἰδίου ἔθνους καὶ τοῦ κόσμου ὅλου; Εἶναι καιρὸς νὰ γεφυρώσωμε τὴν ἄβυσσον πού χαί-

νει μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ πού τὴν ἀνοίξεν ἡ πλάνη ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ ἑνὸς λαοῦ μπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ πάνω ἐν τῇ δυστυχίᾳ τοῦ ἄλλου.

Πρέπει νὰ προσπαθῶμεν καὶ τοὺς ὀλιστᾶς καὶ ἐγωιστὰς μεταξὺ μας νὰ πείσωμεν ὅτι ὁ πόλεμος, μὲ τὰ μέσα πού διαθέτει σήμερον, σὲ κανένα δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ κέρδος, ἀλλὰ τὸναντίον, καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς νικητὰς θὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀφάνταστη καταστροφὴν.

Μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀπολύτως ἐντιμοὶ καὶ καλῆς πίστεως. Δὲν θὰ μποροῦσαν αὐτοὶ ἠνωμένοι νὰ συντρίβουν τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ὑποκρισίαν, πού δηλητηριάζει τοὺς λαοὺς, ν' ἀνεγείρουν ἕνα δίκαιο πού θὰ ἰσχύῃ γιὰ ὅλους καὶ πού θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν γιὰ κείνο πού εἶναι ὁ διακαὶς στερος πόθος ὅλων μας, γιὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην!

MARIE HOHEISEL

Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου
τῶν Αὐστριακῶν Γυναικῶν

Μία ἀλτροῦιστικὴ δρασίς

Ἐνα ζευγὸς ἀμερικανῶν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Mather, περαστικοὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, μὲ τὴν συζυγικὴν ἀγάπην πού τοὺς συνδέει, μᾶς ἐδείξαν τὸν ψυχικὸν τους δεσμόν γιὰ τὴν ἀλτροῦιστικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀφιερῶσαι τὴν ζωὴν των.

Ἀπὸ τὰς τόσας δυστυχίαις τοῦ κόσμου ἐπόνεσαν τοὺς τυφλοὺς, ἀσχολήθησαν μὲ αὐτούς. Ὅχι μὲ τὸν οἶκτον, ὅχι μὲ τὴν συμπάθειαν πού δείχνει κανεὶς στοὺς πᾶσχοντας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ πού πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς γιὰ τὸν πλησίον του.

Γι' αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ὁμίλιαν ὅπου ἡ κ. Mather ἔλαμε ἐν τῇ Δέσχη τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτικοῦ τοῦ Ἰδρυματος Ἑγγὺς Ἀνατολῆς, ὁμίλησε μὲ τὸν παλμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν πού δίνει ἡ πίστις ὅταν ἀληθινὰ κανεὶς ἀγαπᾷ ἕνα ἔργον. Ἀνέπτυξε τὸ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προληφθῇ ἡ τυφλωσις, καὶ ἐπέδειξε ὁράϊαν κινηματογραφικὴν ταινίαν τῆς ζωῆς τῶν τυφλῶν.

Τυφλοὶ δὲν γεννῶνται, μᾶς εἶπε. Ἡ τυφλωσις προλαμβάνεται. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ δέουσα περιποίησις εἰς τὰ βρέφη κατὰ τὴν γέννησιν καὶ τὰ προληπτικὰ μέτρα διὰ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ βιομηχανικά ἐργοστάσια, 15% τυφλοὶ εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας εἶναι θύματα ἀτυχημάτων εἰς ἐργοστάσια.

Τὰ τραχώματα θεραπεύονται. Οἱ πάσχοντες πρέπει ἐγκαίρως νὰ ἀπομονῶνται, διότι εἶναι νόσημα πολὺ μεταδοτικόν. Εἰς πολλὰ κράτη ὑπάρχουν σχολεῖα ἐιδικῶς διὰ τὰ τραχωματικά παιδιὰ. Ἡ ὀφθαλμία, πού προσβάλλει τὸν παιδόκοσμον δὲν εἶναι ἀνίατον νόσημα. Χάρης εἰς τὰ νομοθετικά μέτρα ὅπου ἐλήφθησαν τὰ τελευταῖα 25 ἔτη εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσβληθέντων περιορίσθη ἀπὸ 26% εἰς 9%.

Εἶναι στίγμα γιὰ τὸν πολιτισμὸν, μὲ τὰ σημερινὰ μέσα ὅπου παρέχει ἡ ἐπιστήμη, νὰ γίνονται τυφλοὶ. Τὸ κακὸ τῆς τυφλώσεως πρέπει νὰ φροντίσωμε νὰ περιορισθῇ κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ γιὰ τοὺς ἀτυχεῖς πού εἶναι καταδικασμένοι ἐν σκοτάδι τῆς ζωῆς, ἃς καταβάλλωμε κάθε προσπάθειαν νὰ τοὺς δώσωμε μὲ τὴν ἀγάπην μας, δύναμιν ψυχικὴν, νὰ διατηροῦν τὴν προσωπικότητά των ἐν τῷ σκοτάδι, ὥστε μὲ τὴν παντασίαν των νὰ βλέπουν καὶ μέσα ἐν τῷ σκοτάδι τῆς ζωῆς.

P. S. G.

Ἡ ἀνθρωπιστικὴ δρᾶσις τῶν γυναικῶν.

Δημοσιεύουμε κατωτέρω τὶς ἐκκλήσεις ποὺ ἔκαναν τὰ γυναικεῖα σωματεῖα ἐφ' ὅσον διαροκοῦσαν ἀκόμη οἱ δῖκες τῶν Στρατοδικείων διὰ τοὺς στασιαστὰς τοῦ τελευταίου κινήματος.

Ἡ λογοκρισία δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ τὶς δημοσιεύσωμε στὸ προηγούμενο τεῦχος.

«**Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.**

Αἱ κρίσιμοι στιγμαὶ τὰς ὁποίας διήλθε τὸ ἔθνος μας δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ συνταράξουν βαθύτατα κάθε γυναικεῖαν ψυχὴν ἀναλογιζομένην τὰς φρικτὰς συνεπειὰς μὲς αἱματοχυσίας μεταξὺ ἀδελφῶν.

Ἡδὴ, ὅτε ἡ νόμιμος κυβερνήσις ἐπεκράτησε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ σχεδὸν ἀναιμάκτως, ἐρχόμεθα ἡμεῖς αἱ Ἑλληνίδες, γυναῖκες ἀνεξαρτήτως κομμάτων, μὲ μόνον τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, νὰ σᾶς ἱκετεύσωμεν ὅπως φανῇ ἡ κυβερνήσις μεγαλόψυχος καὶ ἐμποδίσῃ τὴν περαιτέρω αἱματοχυσίαν.

Ὅπως τόσον ἐπιγραμματικὰ ἐτόνισεν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς τοῦ στρατοδικείου «τὸ αἷμα δὲν θεμελιώνει καταστάσεις καὶ πολιτεῖματα».

Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ποθοῦμεν ὁλοψύχως τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τῆς χώρας. Θανατικαὶ δὲ ἐκτελέσεις δὲν ἔμπορουν παρὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς νέας γενεᾶς μέσα εἰς τὴν δηλητηριώδη ἀτμόσφαιραν τοῦ μίσους.

Χαρίσατε τὴν ζωὴν εἰς τοὺς στασιαστὰς οἱ ὅποιοι κατέστησαν ἀκίνδυνοι. Ἄς μὴ ἀπορφανισθοῦν καὶ ἄλλα οἰκογένεια, ἃς μὴ κλάψουν καὶ ἄλλα παιδιὰ.

Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων. Σύνδεσμος γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας. Σύλλογος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων. Διεθνὴς σύνδεσμος γυναικῶν. Σύλλογος ἀποφοίτων Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Κωνσταντινουπόλεως. Σύνδεσμος ἐργαστηρίων χειροτεχνίας. Ὁρφανοτροφεῖον «Ἐθνικὴ Στέγη». Ἑλληνικὸς γυναικεῖος ἐσπεραντικὸς σύλλογος. Ἀδελφὴ στρατιώτου. Παμμικρασιατικὸς γυναικεῖος σύλλογος. Σύλλογος Ἑλληνίδων Ἀμερικῆς «Γκάπα». Σύλλογος γονέων. Ὁρφανοτροφεῖον θυμάτων πολέμου Καλλιθέας. «Δωδεκανησιακὴ Μέλισσα». Ἀσὺλον Ἀγίας Αἰκατερίνης. Σύλλογος προστασίας βρεφῶν καὶ παίδων. Σύλλογος κυριῶν Ἡλιουπόλεως. Χριστιανικὴ ἔνωσις νεανίδων. «Μερόπειον».

30 Μαρτίου 1935

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ ὑπογεγραμμένα γυναικεῖα σωματεῖα, βλέποντας μετὰ βαθύτατης ὀδύνης νὰ συνεχίζονται μέτρα σκληρά, τὰ ὁποῖα μόνον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχουν τὴν διαιώνισιν τοῦ μίσους μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐδηλητηριάσθη ἡ σημερινὴ γενεά.

Αἰσθάνονται διὰ τοῦτο τὸ καθήκον ν' ἀπειθύνουν καὶ πάλιν ἐκκλήσιν πρὸς τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήται, καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσουν νὰ θέσουν τέλος εἰς τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις, αἱ ὁποῖαι δύνουν τὰ μῖση εἰς βαθμὸν θλιβερόν καὶ ἐπικίνδυνον.

Ἐλπίζουν ὅτι ἡ ἐκκλήσις αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἐπιτακτικὸν καθήκον ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἡ συναίσθησις τῶν εὐθύνων ἀπέναντι τῆς νέας γενεᾶς θὰ εἰσακουσθῇ πρὸς χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων. Σύνδεσμος γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας. Σύλλογος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων. Διεθνὴς σύνδεσμος γυναικῶν. Σύνδεσμος ἀποφοίτων Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Κωνσταντινουπόλεως. Σύνδεσμος ἐργαστηρίων χειροτεχνίας. Ὁρφανοτροφεῖον «Ἐθνικὴ Στέγη». Ἑλληνικὸς γυναικεῖος ἐσπεραντικὸς σύλλογος. Ἀδελφὴ στρατιώτου. Παμμικρασιατικὸς γυναικεῖος σύλλογος. Σύλλογος Ἑλληνίδων Ἀμερικῆς. Σύλλογος γονέων. Ὁρφανοτροφεῖον θυμάτων πολέμου «Δωδεκανησιακὴ Μέλισσα».

24 Ἀπριλίου 1935

Τὴν 21. Μαΐου ἀπέθανεν ὁ διακεκριμένος νομικὸς, πρῶην ὑπουργός, πρῶην πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας **Κωνστ. Ρακιβάν**. Ἡ «Ἑλληνίς» συλλυπεῖται θερμῶς τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεταστάντος, κυρίαν Σμαράγδαν Δημαροῦ, ἀντιπρόεδρον τοῦ Ε. Σ. Ε.

Φιλολογικαὶ Σελίδες

Ὁ Γαμβρός

αὐτό, σὲ λίγο θὰ τῆς ἔφερνε τὸν πολυπόθητο γαμπρό, τὴ λαχτάρᾳ τῆς ζωῆς τῆς.

Γιατὶ ἡ Θεοδώρα ἦταν

μεγαλοκοπέλλα, δηλ. κάπου εἰκοσιπέντε χρονῶν καὶ ἡ... γεροντοκόρη τῆς γειτονιάς. Καὶ τί δὲν ἄκουε ἡ δόλια κάθε μέρα! Τί δὲν τῆς ἔφερναν οἱ γειτόνισσες ἐπάνω στὸν καυγᾶ! Ὅλες εἶχαν πιντρευτῇ ἀπ' τὰ δεκαοχτὼ μὲ εἴκοσι, καὶ στὰ εἰκοσιπέντε τοὺς εἶχαν δυὸ τρία παιδιὰ, καὶ ἡ φτωχὴ ἡ Θεοδώρα εἶχε μείνει ἀνύπαντρη καὶ ἡ ζωὴ τῆς εἶχε γίνει ἀληθινὸν δράμα.

Ἐβαζε καὶ κείνη λίγο κοκκινάδι στὸ χεῖλι τῆς σὰν ὅλα τὰ κορίτσια; Βούιζε ἡ γειτονιά. «Οὐ νὰ χαθῇ, γεροντοκόρη, μοῦ θέλει καὶ φτιασίδι;» Μιλοῦσε στὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησιᾶς μὲ κανένα παλληκαρί;

«Μπα, δὲν ντρέπεται ἡ ξετσιπωτὴ, πάει νὰ τυλίξῃ τὸ παιδί τῆς! Τί νὰ σοῦ πῶ κυρὰ Τασία μου, χάλασε ἡ πλάσι, γιὰ δὲς ἐκεῖ, δὲν κοιτάζει νὰ πάρῃ κανένα νοικοκύρη ἀνθρώπο, μόνον κάθεται καὶ ντραβαρίζεται μὲ τὰ παλληκαράκια!» Παρουσιαζόταν καμμιά φορὰ κανέναν ζωμερίτης γαμπρὸς ποὺ τοῦ φάνταζαν τὰ ὁλοστρογγυλὰ μάγουλα τῆς Θεοδώρας. Ἡ γειτονιὰ ἀμέσως στὸ πόδι.

«Καλὲ αὐτὴν τὴν τριαντάρα θὰ πάρῃς; Χάθηκαν οἱ κοπέλλες σὰν τὸ κρύο τὸ νερό;»

Κι' ὁ ὑποψήφιος ἀποτραβιόταν κ' ἔπαιρνε μιὰ φρέσκια κοπελλίτσα.

Ἔτσι ἡ Θεοδώρα σκέφτηκε πῶς τὸ μόνον μέσο γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ παντρευτῇ, ἦταν ἡ προίκα. Ἀρχισε στὴν ἀρχὴ ν' ἀγοράζῃ λαχεῖα. Καὶ κάθε μῆνα εἶχε τὴν ἴδια λαχτάρᾳ.

«Ἐνοια σας, κυρίες μου, σὰ θὰ μοῦ πέσει τὸ λαχεῖο, θὰ τὶς φασκελλώσω ὅλες καὶ θὰ πάρω ὅποιον θέλω καὶ θὰ τὶς κάνω νὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλεια τους». Κέρδιζε πενταχόσιες δραχμὲς τὸν μῆνα κ' οἱ ἑκατὸ πήγαιναν στὰ λαχεῖα. Μὰ ἡ τύχη μιὰ φορὰ τῆς χαμογέλασε καὶ τῆς ἔτυχαν διακόσιες δραχμὲς. Τί χαρὰ ἦταν ἐκεῖνη! Τὶς ἔκρυψε γιὰ γούρι. Μ' ἀργότερα τὶς χάλασε γιὰ νὰ πάρῃ ἄλλα λαχεῖα, ὥς ποὺ βαρέθηκε πιά. Ἀκριβῶς τότε παρουσιάστηκε ἡ ἐφημερίδα μὲ τὶς νυφούλες. Καὶ τῆς Θεοδώρας οἱ ἐλπίδες

ἮΟΥ εἶναι οἱ κυρίες; Δὲν ξυπνήσανε; Ἀχ καὶ θὰ χάσω τὸ τραῖνο! Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ξύπνησα ἓνα ἀνοιξιὰτικο πρωὶ γιὰ

ν' ἀντικρύσω ξαφνιασμένη τὴ Θεοδώρα, μὲ μιὰν ἐφημερίδα κ' ἓνα χαρτοφάκελλο στὸ χέρι.

Ἦταν ἡ Θεοδώρα ἓνα κοντόχοντρο, ὁλοστρογγυλὸ, φανταχτερὸ ὄν, κάτι μεταξὺ κεφτέ καὶ σβίγγου, μὲ μαλλιά ἄγρια καὶ κατσαρωμένα μὲ τὴν τσιμπίδα τῆς κουζίνας, σκουλαρίκια κουδουνιστὰ καὶ ὅλα τὰ διαμαντικὰ καὶ τὶς χάντρες τῆς λαϊκῆς ἀγορᾶς κρεμασμένα στὸ λαιμό τῆς.

«Τί γυρεύεις τέτοια ὥρα Θεοδώρα; Μήπως μᾶς εἶδες στὸν ὕπνο σου;» τῆς εἶπα γελώντας. Ἀλλὰ τὸ ὅρος τῆς ἦταν τόσο σοβαρὸ καὶ τέτοια ἀγωνία ἦταν ζωγραφισμένη στὸ παντοτεινὰ ἀνέκφραστο πρόσωπό τῆς, ποὺ μ' ἔκανε νὰ φοβηθῶ μὴν ἔπαθε τίποτε.

Ἀχ, κυρία μου, θὰ μὲ σώσετε! ἀρχισεν ἡ Θεοδώρα μὲ μιὰν ἀναπνοή. «Χτὲς διάβασε ἡ Μαριγούλα τοῦ παπᾶ σ' αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα πῶς γράφονται νυφούλες καὶ παίρνουν προίκα καὶ παντρεύονται τὰ φτωχοκόριτσα, καὶ ὅποια λέει γραφτῇ πρώτη, θὰ πάρῃ περισσότερη προίκα καὶ ὕστερα, λέει, θὰ βάλουνε τὴ φωτόγραφία τῆς στὴν ἐφημερίδα καὶ τὶς βλέπουν οἱ γαμπροὶ καὶ τὶς παίρνουνε καὶ γὼ ἡ δόλια δὲν ξαίρω γράμματα καὶ ἤλθα γὰ μοῦ διαβάσετε σεῖς τὴν ἐφημερίδα καὶ νὰ μοῦ γράψετε καὶ τὸ γράμμα, γιατί ἐκεῖνη ἡ ζηλόφθονη, ἡ Μαριγούλα δὲ θέλει νὰ μοῦ τὸ γράψῃ, γιατί λέει τῆς ρίχτηκε ὅλη ἡ γειτονιά καὶ δὲ μπορεῖ καί...»

«Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Θεοδώρα, παιδί μου, πάρε ἀναπνοή καὶ στάσου νὰ δῶ τί μοῦ λές». Εἶχα ξαφνιαστεῖ ἀπ' τὸν κηταιωνισμόν αὐτὸν καὶ προσπαθοῦσα νὰ μαντέψω, ἂν τὸ κορίτσι ἦταν στὰ καλά του, ἢ ἂν τῆς εἶχε στρίψει καμμιά βίδα.

«Δὲ μοῦ δίνεις τὴν ἐφημερίδα νὰ καταλάβω τί θέλεις;» Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ κάποιες ἐφημερίδες δίναν μιὰ παρηγοριά στὰ φτωχοκόριτσα μὲ τὰ λαχεῖα γιὰ τὶς νυφούλες, τοὺς ξυπνοῦσαν καινούργιους πόθους καὶ τοὺς ἔδιναν στὸ τέλος πικρότερες ἀπογοητεύσεις. Τῆς ἔγραψα τὸ γράμμα ποὺ ζητοῦσε καὶ ἔφυγε, βέβαιη ὅτι

θεριέψανε και τὰ ὄνειρά της ὀργιάζανε. Κάθε μέρα ἐρχόταν νὰ τῆς διαβάσω τὴν ἐφημερίδα, γιατί δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη στὶς γειτονίσσες. Μὰ τ' ὄνομά της ποτὲ δὲν γράφτηκε ἀνάμεσα στὶς τυχερὲς ὡς πού ἡ ἐφημερίδα βαρέθηκε νὰ δίνη, καὶ τότε ἡ Θεοδώρα κίνησε γιὰ ἄλλο χωριό, γιατί δὲν μπορούσε πιά νὰ ζήσει μέσα στὴν καταφρόνια τῆς γειτονιάς.

Πέρασε καιρὸς κ' εἶχα ξεχάσει καὶ τὴ Θεοδώρα καὶ «τὶς νυφούλες», ὅταν ἓνα χειμωνιάτικο πρωῒνό, τὴ βλέπω νὰ μοῦρχειται γελαστή καὶ καμαρωτή.

«Κάτι ἀπ' ἐδῶ Θεοδώρα; Τί γίνεσαι;»

«Νὰ κυρία, ἦρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ δανείσετε τετρακόσιες δραχμές, γιατί ἀρραβωνιάστηκα καὶ ἡ πεθερά μου θέλει νὰ βάλω γούνα στὸ παλτό μου, γιατί λέει ἡ ἄλλη νύφη πού τῆς προξενεύουν εἶχε καὶ γούνα, καὶ κυρία μου, ἔτσι νὰ χαρῆτε νὰ μὴ χαλάση ὁ ἀρραβώνας, βοηθήστε με κ' ἐγὼ θὰ δουλέψω νὰ σᾶς τὰ πληρώσω».

Στάθηκα καὶ τὴν κύτταξα. Ἦταν μὲ τὰ καλὰ του τὸ κορίτσι; Καὶ ὅμως ναί! Τὸ εὐχαριστήμενο καὶ ἡρεμο ὕφος τῆς αὐτὸ εἰδειχνε.

«Ὡστε λοιπόν, ἀρραβωνιάστηκες Θεοδώρα. Καὶ τί δουλειὰ κάνει ὁ γαμπρός;»

Τὴ λάμψι ἦταν ἐκείνη στὰ μάτια της! «Ἄ, εἶναι παλληκαρὸς ὁ Νώτης μου! Μόλις βγήκε ἀπ' τὴ φυλακή, γιατί εἶχε μαλώσει μ' ἓναν χωροφύλακα καὶ τὸν ἔριξε κάτω καὶ τὸν χτύπησε καὶ γι' αὐτὸ τὸν φυλακώσανε καὶ τώρα βγήκε. Εἶναι λεβέντης κ' ὁμορφος! Θὰ σκάση ἡ γειτονιά!»

«Καὶ πού εἶναι τώρα;» ρώτησα γιὰ νὰ πῶ κατὶ.

«Τὸν ἔχω ἐδῶ, μαζὶ μὲ τὴ μάνα μου, ὡς πού νὰ βρῇ δουλειὰ γιὰ νὰ γίνη ὁ γάμος. Τὸν ἀφήνω ἐγὼ νὰ μοῦ τὸν πάρουνε;

«Πῶς θὰ ζήσετε Θεοδώρα;»

«Θὰ δουλεύω τώρα ἐγὼ καὶ ἅμα ἐκεῖνος βρῇ δουλειά, θὰ παντρευτοῦμε. Ἄχ κυρία μου, νὰ δῆς τί νύφη θὰ γενῶ!»

Καὶ ἄρχισε ἡ Θεοδώρα νὰ δουλεύη πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ γιὰ νὰ τρέφῃ καὶ τὸ γαμπρό, πού ἐπάνω στὴν ἀπενταρία του βρῆκε τὴν κουτὴ γιὰ ἀποκούμπι. Δούλευε γιὰ τὸ τσιγάρο

τοῦ γαμπροῦ καὶ γιὰ τὸ κρασί του μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα. Μὰ γιὰ γάμο μὴδὲ μιλιὰ.

Ἦρθε ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς καὶ ὁ κόσμος ἦταν χαρούμενος χυμένος στοὺς δρόμους. Μέσα στὸ πυκνὸ πλῆθος τῆς ὁδοῦ Αἰόλου συναντῶ μιὰ παράξενη συντροφιά. Τὴ Θεοδώρα μὲ τὴ μάνα της, τὴν παντρεμένη ἀδελφὴ της καὶ τρία κουτσούβελα, φορτωμένους ὅλους ὡς τ' αὐτιά.

«Κάτι ἀπ' ἐδῶ Θεοδώρα;

«Ἄ δὲν τὸ μάθατε, κυρία; Ὁ Νώτης μου ἐδῶ καὶ δέκα μέρες βρῆκε δουλειὰ στὸν Περαιὰ καὶ ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι καὶ μοῦπε πῶς θὰ γίνη ὁ γάμος μετὰ τῶν Φωτῶν. Σήμερα χάλασα τὴν τελευταία ὁμολογία καὶ τοῦ ἀγοράζω δῶρα γιὰ νὰ μὴν πάω μὲ ἄδεια χέρια.

«Ὡστε σᾶς περιμένει ὁ γαμπρός;»

«Ὁχι, πᾶμε ξαρνικά, γιὰ νὰ τὸν κάνουμε νὰ χαρῇ».

Τὴ δὲν τοῦ πήραν τοῦ γαμπροῦ! Καὶ κάλτσες καὶ πικπούτσια, ἐσώρουχα καὶ πουκάμισα, γραβάτα καὶ ἔξη μαντήλια καὶ κάλτσες γιὰ τὴν κουινιάδα, πλεχτὸ γιὰ τὴν πεθερά καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ φανταστῇ κανεῖς. Κατέβαινε ἡ συνοδεία στὸν Περαιὰ καὶ ἡ Θεοδώρα βρισκόταν στοὺς ἐβδόμους οὐρανοῦς.

Πέρασε καὶ τῶν Φωτῶν καὶ περίμενα νὰ μοῦ φέρῃ ἡ Θεοδώρα τὰ κουρέτα. Ἀλλ' ἀντὶ γιὰ κουρέτα, ἦλθε ἡ γρηὰ ἡ μάνα της γεμάτη δάκρυα.

«Ἄχ, κυρία μου, πού νὰ μὴν ἔσωνα νὰ γεννιόμουν! Ἄ, πού κακὸ νὰ τοῦρθη! Νὰ πᾶμε πού λὲς στὸν Περαιὰ φορτωμένοι ὡς τ' αὐτιά καὶ τί νὰ βροῦμε ἐκεῖ, κυρία μου; Ἄλλο νὰ σοῦ τὸ πῶ, κ' ἄλλο νὰ τὸ δῆς! Ὁ γαμπρός εἶχε στὸ σπίτι του δυὸ ξεσίπωτες, δυὸ παληογυναῖκες καὶ γλεντοκοποῦσε, καὶ σὰν μπῆκε μέσα ἡ Θεοδώρα ἔσκασε νὰ γελά.

«Νὰ καὶ τὸ κορόϊδο», γυρνᾷ καὶ λέει στὶς ἄλλες, «πού μ' ἔτρεφε τόσον καιρό. Βρὲ Θεοδώρα, δόσε λίγο κρασί στὶς κοπέλλες!»

Ἄχ κυρία μου! Τί ἦτανε τοῦτο! Ἡ Θεοδώρα μου λιγοθύμησε, ἐγὼ πῆγα νὰ μιλήσω τοῦ γαμπροῦ, μὰ ἐκεῖνος μ' ἔσπρωξε καὶ μοῦ πέταξε τὴ βέρα στὰ μοῦτρα καὶ ἄρχισε νὰ κουτσοπίνη μὲ τὶς λεγόμενες καὶ νὰ τὶς στο-

λίζῃ τὰ μαλλιά μὲ τὰ λουλούδια πού τοῦ κατέβασε ἡ κόρη μου. Πῆρα πού λὲς τὴ Θεοδώρα ἀλαλη κ' ἄφωνη καὶ κίνησα νὰ φύγω. Ναῦλα δὲν εἶχαμε γιατί μᾶς εἶχαν φύγει ὅλα τὰ λεφτὰ γιὰ τὰ δῶρα τοῦ γαμπροῦ. Πῆραμε τὸ δρόμο ἀγάλια-ἀγάλια καὶ τὰ μεσάνυχτα φτάσαμε στὸ σπίτι μας. Τὸ ἄλλο πρωῒ, ἡ Θεοδώρα εἶχε χαθῇ. Πού νὰ πῆγε; Οὔτε ἐγὼ δὲ ξέρω. Δὲν μπόρεσε ἡ δόλια νὰ ζήσει μέσ' στὴν ἴδια γειτονιά.

Κηφισιά, Μάρτιος 1935

ΜΑΡΙΚΑ ΠΟΛΙΤΟΥ

Μιά πεταλούδα

ΜΙΑ μέρα χαρωπὴ, μέρα ἀνοιξιὰτικη, καὶ στὸ περβόλι κάτω οἱ ἀγριοκαστανιὲς ἀπλώνουνε τὰ πράσινα τὰ φύλλα τους, πάνω ἀπὸ λογιῶν, λογιῶν λουλούδια.

Τὰ δυὸ παιδιὰ μου παίζουν μέσα στὴν ὁμορφιά καὶ στὴ φρεσκάδα, τὸ αἰώνιο παιγνίδι τοῦ κάθε ἀγοριοῦ. Πόλεμο. Ὁ ἓνας, ὁ πειὸ μεγάλος, πολεμáει νὰ σκαρφάλωσῃ τὴ γλυστερή τοῦ κοτετσιοῦ τὴ σκέπη—τάχα τὸ φρούριο—πού ὁ ἄλλος—ὁ ἐχθρὸς—προσπαθεῖ νὰ τὸ κáνη ἀπόρθητο.

Κι' οἱ φωνὲς μεγαλώνουν, πότε προσπαθώντας νὰ μοιάσουν στὸ θόρυβο τοῦ ἀεροπλάνου, πότε σ' ἐγερτήριο, πότε στὸ βορβορυγμὸ πού νομίζουν, πῶς ἀπαραίτητα θὰ κáνη τὸ τάνκ.

Αἰφνης, κάθε φωνὴ σωμαίνει, καὶ μονάχα κάτω ἀπ' τὸ παράθυρό μου μιὰ φωνὴ σιγαλή, τρεμάμενη, μ' ἀποζητάει: «Μαννοῦλα!»

Σκύβω νὰ δῶ, γιατί αὐτὴ ἡ ἡρεμία; μὰ καὶ τὰ δυὸ ἔχουν ξεφύγει, καὶ μέσα στὶς μυσσωτίδες, κάτω ἀπ' τὶς ἀνθισμένες πασχαλιές, περπατοῦνε σιγά, σκύβοντας μὲ προσοχή.

Μιά πεταλοῦδα—ἡ πρώτη—ἀπλή, δίχως καμμιὰ ξεχωριστὴ ὁμορφιά, τραβάει τὸ ἐνστικτὸ τους, μὲ τ' ἀλαφρὸ τὸ πέταγμα της.

Κι' αἰφνης, τὰ δυὸ χεράκια τοῦ μικροῦ πέφτουνε, στὴ γωνιά μὲ τοὺς πανσέδες. Πλοῦφ! καὶ τὸ παιδί, γονατιστό, βρίσκει στὶς παλάμες, πέταλα μαδημένα ἀπ' τὰ λουλούδια καὶ λάσπη μοναχά.

Ἡ πεταλοῦδα, ἔχει πετάξει μακριά. Καὶ θυμωμένα, ἀπ' τ' ἄφταστο τοῦ ὄνειρου τους, τρέ-

χουν, πέφτουν, σηκώνονται, πίσω ἀπ' τὸ λουλούδι πού πετᾷ.

Ἀκόμα λίγο! νά την! ὄχι, μὰ τέλος βιαστικά καὶ μὲ περισσὶα χάρι, σὲ μιὰν ἀχτίδα ἡλίου λαμπερή, ἡ πεταλοῦδα ὑψώνεται, πετάει καὶ φεύγει σὲ ἄλλες χώρες,—θαρροῦνε—μακρινές.

Γυρνοῦνε κατάκοποι, λερωμένοι καὶ... μαλῶνω. Τὰ πατημένα τὰ λουλούδια. τὰ χέρια καὶ τὰ γόνατα: κυττάζετε γεμάτα τσουγρανιές! μὰ στὴν ψυχὴ μου, μιὰ σκέψι μυστικὴ μὲ τυραννεῖ.

Πόσες φορές, μικρὸ μου ἀγόρι, στὸ αὔριο π' ἀνοίγει γιὰ σένα ἡ ζωὴ, τρέχοντας πίσω ἀπ' τ' ὄνειρο, πού μοιάζει πεταλοῦδα, θὰ πληγωθῇ, γυρεύοντας γὰ τὸ σκλαβώσης.

Ποιὸς θὰ σκουπίσῃ, σὰν τὶς τσουγρανιές, τὴ πληγωμένη τὴ καρδιά σου, πού θὰ πιαστῇ καὶ θὰ ματώσῃ στὸ κάθε ἀγκάθι τῆς ζωῆς;

Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ὁ πόλεμος, τ' ἀγαπημένο σας παιγνίδι, κ' ἀπ' τ' ἄλλο: τ' ὄνειρο—πεταλοῦδα, ἄφταστο μακρινό...

Καὶ τὰ παιδιὰ δὲν νιώθουν γιατί τὸ μάλωμά μου, τελειώνει σ' ἓνα ἀγκάλιασμα θερμὸ καὶ γικτὶ τὰ μτωμένα χέρια σκουπίζω μὲ φιλική. Πάρισι, Ἀπρίλις 1935.

ΛΟΥΚΙΑ ΡΟΜΑΡΕΤ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

Ἀδιαφορία

Στὸ σοῦρουπο τὸ θλιβερό, γύρω φαντάσματα σωρὸ μὲ τριγυρίζουν καὶ τὸ βαθύλαλο σκοπὸ καὶ τὸν τρελλὸ τους τὸ χορὸ, δὲν μὲ φοβίζουν.

Καὶ ὁ ἀγέρας π' ἀγροικῶ, μέσ' ἀπ' τὸ τζάμι τὸ κλειστό, καὶ πού σφυρίζει, δὲν μὲ τρομάζει. Μυστικὸ, κάποιονε γνώριμο σκοπὸ νὰ μοῦ θυμίζει!...

Μιά-μιά στὰ πόδια μου γυρτὲς οἱ ξεγελάστρες πού χαρὲς, οἱ προδομένες, κ' ἐγὼ τίς βλέπω ἀραδιαστές, ἀδιάφορες καὶ μακρινές, σὰν πεθαμένες!...

Μὲ πνίγει γύρω ἡ καταχνιά κ' ἐγὼ γελῶ,—γέλοιο βραχνά—πού κάποιον χέρι, μ' ἀποτραβάει σὲ μακρινὰ καὶ ἀκρογιάλι ἀλαργινὰ γιὰ νὰ μὲ φέρῃ!...

ΝΙΝΑ Ν. ΚΟΡΟΠΟΥΛΗ

Αί 'Αμερικανίδες καὶ ὁ κοινωνικός των ρόλος

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι εἶνε ἡ χώρα ὅπου κατ' ἐξοχὴν θριαμβεῖ ἡ γυναῖκα, καὶ ὅπου παρατηρεῖται σχεδὸν μιὰ ἐπιστροφή πρὸς τὸ λησμονημένο θεσμὸ τοῦ μητριαρχικοῦ καθεστώτος. Οἱ νόμοι προστατεύουν ἐκεῖ τὴ γυναῖκα χωρὶς ποτὲ νὰ τὴν ἐνοχλοῦν. Παντοῦ καὶ πάντοτε εἶνε ἰσότητι μετὰ τὸν ἄνδρα. Ψηφίζει ὅπως καὶ αὐτός, καταλαμβάνει ὅλες τὶς θέσεις, πού ἔχει ἐκεῖνος, λαμβάνει τοὺς αὐτοὺς μισθοὺς, κ' ἐν τοῦτοις ὁ ἄνδρας ἔχει πάντοτε ἄδικο, ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ μεταξύ τους διαφορά. Ὁ ἄνδρας εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τὴν παντρευθῇ, ἂν τῆς ἔδωκε τὴν παραμικρὰ πρὸς τοῦτο ἐλπίδα, πρέπει νὰ τὴν ἀνέχεται, ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃ, ἁλλοῦς θὰ χαρακτηρισθῇ ὡς βάνουρος. Στὴν ἐκπαίδευσιν, στὶς σπουδές, στὰ σπὸρ ὑπάρχει ἀπόλυτη ἰσότης, κ' ἐν τοῦτοις μάχων στὸν ἄνδρα πέφτει τὸ βάρος νὰ θρέψῃ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες εἶνε χίλιες φορὲς προτιμότερο νὰ γεννηθῇ κανεὶς γυναῖκα παρὰ ἄνδρας.

Ὁ γνωστός δημοσιογράφος Μένκεν στὸ ἔργο του «Ἡ Ὑπεράσπις τῶν Γυναικῶν» προσπαθεῖ νὰ καταστρώσῃ καὶ μιὰ δειλὴ ἄμυνα κατὰ τῶν γυναικῶν μετὰ μιὰ εὐτράπελη διαμαρτυρία γιὰ τὴν ἡττα τοῦ φύλου του. Τὸν θρίαμβο τῆς γυναίκας τὸν ἐξηγεῖ μετὰ τὸ ὅτι τὴν θεωρεῖ πῶς πανούργα, πῶς ἐξυπνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Μετὰ, ὅ,τι καὶ ἂν λέγῃ ἡ γυναῖκα, εἶνε βέβαια σωματικῶς καὶ πνευματικῶς πῶς ἀδύνατη. Ἀλλ' ὁ ἄνδρας εἶνε αἰσθητικὸς ἐνῷ ἡ γυναῖκα εἶνε πῶς διανοητικὴ σκέψι, διαβλέπει καλῆτερα τὸ προσωπικὸ της συμφέρον, ὅταν ὁ ἄνδρας ξεχνᾷ τὸ δικό του.

Ὁ Ἄμερικανὸς ἔχει ἡττηθῇ ἀπὸ τὴν γυναῖκα γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ παραδόξου φαινομένου νὰ εἶνε φεμινιστὴς, μένοντας συγχρόνως καὶ ἱπποτικὸς. Ἔχει χειραφετήσῃ τὴν γυναῖκα, μὰ δὲν πιστεύει στὴ χειραφέτησιν, τὴν ὁποῖαν μόνος του δημιούργησε. Ἐνῷ τὸν ἔχει υποτάξει ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν θεωρῇ ἀδύνατο πλάσμα πού ἔχει ἀνάγκη τῆς προστασίας του. Χάριν τῆς καλῆς τῆς υγείας, ἡ Ἀμερικανίδα τρέχει μετὰ τὸ αὐτοκίνητό της 140 χλμ. τὴν ὥρα, κολυμβᾷ, σκαρφαλώνει στὰ βουνά, παίζει τένις καὶ γκόλφ' καὶ χάριν τῆς κακῆς τῆς υγείας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μένῃ ξαπλωμένη ὅταν ὁ ἄνδρας ἐργάζεται. Ὅλες οἱ δυσκολίες πού παρουσιάζονται στὴ συμβίωσιν, εἶνε φυσικὸ νὰ τὶς ξεδιαλύνῃ ὁ ἄνδρας.

Οἱ σημερινὲς Ἀμερικανίδες καταγόμενες ἀπὸ τὶς τραχεῖς καὶ κατακτητικὰς φυλὰς πού πρὸ 100 καὶ πλέον χρόνων πολεμοῦσαν γιὰ τὴ γῆ τους, γιὰ τ' ἀγαθὰ τους, βέβαια κληρονόμησαν ἀπὸ τὶς προμάχους τους τὴν ἐνεργητικότητα πού δείχνουν. Αὕτῃ ἴσως εἶνε ἡ αἰτία πού ἀρέσκονται τόσο πολὺ σὲ μεταρρυθμίσεις, χωρὶς νὰ θυσιάζουν ὅμως καὶ τὴ παράδοσιν. Τοὺς ἀρέσει νὰ δημιουργοῦν κινήματα, νὰ ἐγεί-

ρουν τὶς μάζες μετὰ λόγια καὶ μετὰ ἔργα, νὰ ὑπεραμύνονται τῶν ἰδεῶν των ὡς πού νὰ θριαμβεύσουν—ὅπως στὸ ζήτημα τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ οἶνου πνεύματος, κ' ἐσχάτως πάλιν γιὰ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου, ἀφοῦ εἶδαν τί ζημίαι δημιούργησε. Καὶ ἐργάσθησαν σχετικῶς μετὰ τὴν Harriet Beecher Stowe, τὴ συγγραφέα τῆς «Καλὴς τοῦ Μπάρμπα Θωμά», ὅτι τὸ βιβλίο της αὐτὸ ἔδρασε πῶς ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας, παρὰ ἕνας ὁλόκληρος στρατός.

Ἡ Mary Wolley ἵδρυσε πρὸ 100 ἐτῶν τὸ κολέγιον South Hadley καὶ κατόπιν τὴ μνηθήκαν ἄλλες, γιὰ τὸ παράδειγμα ἦταν καρποφόρο κ' ἔτσι κατέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὑστερα, ὅχι ἀπὸ πολιτικὴ φιλοδοξία, ἀλλὰ θέλοντας νὰ συντελέσουν στὴ βελτίωσιν τῆς κοινωνίας, ἐργάστηκαν γιὰ τὴν ἀπόκτησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὸ κατόρθωσαν τὸ 1921).

Πῶς μεταχειρίσθηκαν τὰ δικαιώματα αὐτὰ; Ἐυρεία δρᾷσι σὲ ὅλη τὴ ἔκτασιν τῆς πολιτείας ἡ τῶν Πολιτειῶν δὲν βλέπομεν οἱ μεταρρυθμίσεις των μᾶλλον περιορίζονται στὴ στενὴ ἰδιαιτέρη κοινότητά τους, ὅπου ἐξασκοῦν τὴν ἐπιρροήν κ' ἐπιβάλλουν τὴ θέλησίν τους. Ἐκεῖ φροντίζουν γιὰ τὴ δημοσίαν υγιεινὴν, ἐκεῖ ζητοῦν καὶ λαμβάνουν γήπεδα γιὰ νοσοκομεῖα καὶ σπὸρ, ἐκεῖ καταπολεμοῦν τὴν ἀνεργίαν καὶ κάθε ἄλλο κακὸ, χωρὶς μετὰ αὐτὰ νὰ χάνουν τὴ χάριν τους καὶ τὸ ὕψος των τοῦ «στάρ». Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πῶς ἐξασκοῦν μιὰ πολιτικὴ ἐσωτερικὴ, τοπικὴ.

Στὸ πεδίο τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς φαίνονται λιγώτερο. Ἄν καὶ λαμβάνουν μέρος στὶς διάφορες ἐπιτροπὲς τῶν κομμάτων, ἢ ἐκτελοῦν κάποτε καθήκοντα ἐξηγοδίου, σπανίως ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας. Στὴ Βουλὴ ὑπάρχουν σήμερον μόνον ἑξὺ γυναῖκες καὶ στὴ Γερουσίαν καμμία. Μερικὲς ἰσχυρίζονται πῶς δὲν εἶχαν ἀκόμη καιρὸ νὰ κατατοπισθοῦν στὴ πολιτικὴν.

Συνέρονται ὁμῶς, ἰδρύουν συλλόγους καὶ λέσχες, κ' ἐπειδὴ ἔχουν ἑξ' ἐνστίχτου μιὰ ἀποστροφή κατὰ τοῦ πολέμου—ἀπεφάσισαν καὶ προπαγανδίζουν τὸν παγκόσμιον ἀφοπλισμὸν.

Ὁ κ. Ρούζβελτ ἔχει πολὺ καλὰ ἀντιληφθεῖ τὴν ὠφέλειαν πού μπορεῖ νὰ τοῦ προσκομίσει ἡ συνεργασία τῶν γυναικῶν, κ' ἔτσι ἀνέθεσε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας στὴν κ. Πέρκινς. Στὴ Κοπενχάγη ἀπ' ἐτέρου ἀντιπροσωπεύει τὶς Ἠν. Πολιτεῖες διπλωματικῶς ἡ πρέσβυς κ. Ruth Bryen Owen, καὶ κανένας δὲν παραπονεῖται γι' αὐτὸ τουναντίον, αὐτὲς οἱ «μεγάλαις γυναῖκες» κατόρθωσαν μετὰ τὶς γνώσεις των, μετὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴ θέλησίν των νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλων. Βεβαίως ἀνήκουν σὲ μιὰ τάξιν προνομιούχων, ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων—μὰ δὲν ἔπρεπε τάχα κάθε κυβερνήσις ν' ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἐκλεκτοὺς, εἴτε ἄνδρες, εἴτε γυναῖκες;

Μποροῦμεν ἐπομένως ἀδιστάκτως νὰ ποῦμε πῶς οἱ γυναῖκες στὴν Ἀμερικὴ συμμετέχουν σὲ κάθε πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ κίνησιν καὶ πῶς ἤδη γίνεται αἰσθητὸ ἓνα πνεῦμα διαλλακτικότητος πού ἀποδίδεται στὴν ἐπίδρασίν των.

Ἐνῷ βλέπομε στὴν Ἀμερικὴ γυναῖκες σὲ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, μέχρι καὶ διευθυντῶν φυλακῶν, σπανίως γίνονται δικηγόροι· ἐπίσης μᾶλλον δὲν βοηθοῦν τὸ σύζυγό τους συμμετέχοντας στὸ ἐπάγγελμα ἢ στὴν ἐπιχείρησιν, ὅπως συνηθίζεται σὲ ἄλλες χώρες, γιὰ τὴν Ἀμερικανίδα θέλει νὰ μένῃ ἀνεξάρτητη.

Ἡ ἐλεύθερη ἀνατροφή της καὶ ἡ ποικιλόμορφη ἐκπαίδευσιν πού λαμβάνει κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, συντελοῦν βέβαια πολὺ σὲ τοῦτο, ὁ ἄνδρας ἀπ' ἐτέρου δὲν θεωρεῖ τὴν γυναῖκα ἄλλο, παρὰ ὡς ἓναν σύντροφο, γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ εὐχάριστες τὶς ὥρες τῆς σχολῆς, κατὰ τὶς ὁποῖες δὲν θέλει ν' ἀκούῃ τίποτε γιὰ τὶς ἐννοίαις τοῦ σπιτιοῦ, καὶ πού ἡ γυναῖκα ἄλλως τε οὔτε σκέπτεται νὰ τοῦ τίς ἀνακοινώσῃ.

Στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν ὁμῶς ἡ γυναῖκα παίζει πρωτεύοντα ρόλον, αἱ δὲ γυναῖκες πού δὲν παντρεύονται, ἐπιδίδονται κατ' ἐξοχὴν στὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Οἱ ἀρσενικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ στὶς Ἠν.

Πολιτεῖες εἶνε περὶ τοὺς 140.000 ἀπέναντι 700.000 γυναικῶν.

Διαζύγια γίνονται ἴσως ὅσα καὶ γάμοι, κατ' ἐξοχὴν ὁμῶς μιὰ μητέρα δὲν ζητεῖ διαζύγιον, ἀλλὰ ζῇ χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, κ' ἐξακολουθεῖ νὰ διευθύνει τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, πού ὅταν μεγαλώσουν κάπως, τοποθετοῦνται στὰ διάφορα κολλέγια καὶ οἰκοτροφεῖα.

Ὅπως ὁμῶς ἀπεδείχθη κατὰ τὶς τελευταῖες οἰκονομικὰς ἀνωμαλίας, αἱ Ἀμερικανίδες ἔδειξαν στὶς ἀντίξοες περιστάσεις ἀξιεπαινο θάρρος, καὶ ἐκεῖ πού ἡ εὐημερία εἶχεν ἄλλοτε κάπως χωρίσει τὰ φύλλα, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ ἀντίον φαίνεται μᾶλλον νὰ πλησίασε πάλιν τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα· σήμερον τοὺς βλέπομε ν' ἀγωνίζονται ἀπὸ κοινού.

Καὶ ἐὰν ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ ἔχει ἐμπιστοσύνην στὶς γυναῖκες, ἐκεῖνες ἀπ' ἐτέρου διαβλέπουν στὸ προσωπικὸν τοῦ τὴν ὑπόσχεσιν δημιουργίας μιᾶς νέας ἐποχῆς, καὶ γι' αὐτὸ ὑποστηρίζουν τὶς προσπάθειές του μετὰ ὅλην τὴν δύναμιν. Ἐχουν καταλάβει ποῖα εἶνε τὰ καθήκοντά τους καὶ ἀποτελοῦν τώρα πλέον ἢ ποτὲ τὸ μαχητικὸ στοιχεῖον τοῦ ἔθνους, ἢ, ἂν θέλομε νὰ κάμωμε μιὰ πῶς τολμηρὴ παραβολή, εἶνε τὸ προζύμι μέσα στὸ ζυμᾶρι.

Ἐνα νέον Ἰδρυμα γιὰ τὴ μόρφωσιν τῶν Ἑλληνίδων

Ἡ Χαροκόπειος Ἀνωτέρα Οἰκοκυρικὴ Σχολή

ΣΤΗΝ Καλλιθέα, λειτουργεῖ ἀπὸ ἐπταετίας μιὰ ἀνώτερη οἰκοκυρικὴ σχολὴ τοῦ Κράτους. Ἡ εἰδηση γιὰ τὸν πολὺ κόσμον, εἶναι βέβαια μιὰ ἀποκάλυψις. Νὰ λειτουργῇ ἀνώτερη οἰκοκυρικὴ σχολὴ στὸν τόπο μας, ἀπὸ τὴν ὁποῖα βγήκε τὸ πρῶτον θεωρητικὸν καταρτισμένο προσωπικὸν γιὰ τὴν μελλοντικὴν διδασκαλίαν τῶν οἰκοκυρικῶν μαθημάτων σ' ὅλα τὰ σχολεῖα θηλέων, εἶναι κατὰ σπουδαῖον!

Νὰ ἀληθινά, κατὰ πῶς πραγματικὰ ἔλειπε ἀπὸ τὸν τόπο μας, καὶ ἦτο καιρὸς νὰ τὸ ἀποκτήσωμε. Γέμισε ἡ Ἀθήνα ἀπὸ ὀφεία, σχολὲς ρυθμικῶν χορῶν, Institut de Beautés, καὶ ἔλειπε τὸ σπουδαιότερον, μιὰ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ γιὰ νὰ μορφώσῃ τὶς Ἑλληνόπουλεις καὶ νὰ τὶς μύσῃ στὰ μυστήρια τῆς οἰκοκυρικῆς ἐπιστήμης, τὴν ὁποῖαν ὡς σήμερον ἐξασκοῦμε ὅλες ἐντελῶς πρακτικὰ.

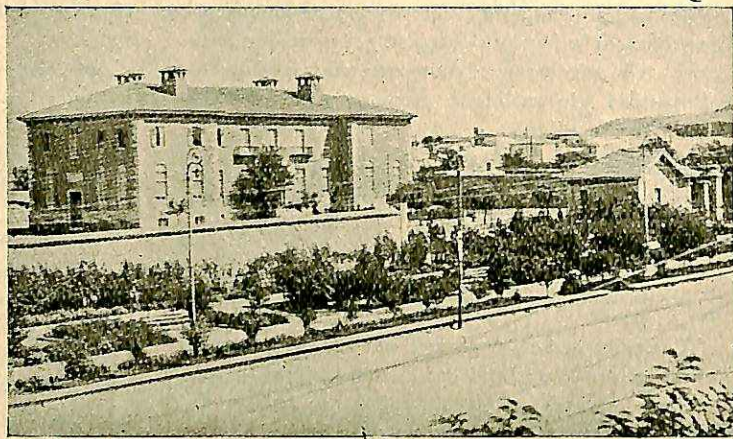
Ποῖα σημασία ἔχει γιὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας καὶ γενικῶς τοῦ τόπου ἡ λειτουργία ἐνὸς τέτοιου ἰδρύματος, τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον πού βρῖσκονται πολλὰ σπιτικά καὶ ἰδίως νέων ἀνθρώπων πού ἀναλαμβάνουν νὰ δημιουργήσουν οἰκογένειαν, χωρὶς ἢ νέα νοικοκυρὰ νὰ

ἔχῃ τὴν παραμικρὴν ἰδέαν οἰκιακῆς οἰκονομίας, διαιτολογίας, βρεφοκομικῆς καὶ ἄλλων ἀπαραιτήτων γνώσεων διὰ τὴν εἰσὴν καὶ εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας. Προσορισμὸς τῆς σχολῆς εἶναι νὰ ἀναλωσὴν ὅλην τὴν ψυχὴν τοῦ κοριττοῦ πού θὰ φοιτήσῃ σ' αὐτήν, τὴν ἱερωτέραν ἀγάπην καὶ τὴν πίστην στὴν οἰκογενειακὴν ἐστία, στὰ ἰδανικά της, ὥστε νὰ μπορέσῃ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ συνδυάσῃ ἐπιμελῶς τὶς εὐθύναις τῆς νοικοκυρᾶς μετὰ τὴν ἐξωσπιτικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποῖα καθημερινῶς ἐπεκτείνεται γιὰ λόγους βέβαια γενικωτέρους, τοὺς ὁποῖους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκθέσωμε στὸ παρὸν σημείωμα.

Ὅταν ἡ γυναῖκα λάβῃ μιὰ κατάλληλὴ οἰκοκυρικὴ μόρφωσιν ἡ ὁποῖα θὰ τῆς δείξῃ τὸ δρόμον στὸν ἀληθινὸν προσορισμὸν της, θὰ τὴν μύσῃ σ' ὅλες τὶς χαρὰς τοῦ σπιτιοῦ, θὰ τῆς ἀποκαλύψῃ τὶς μεγάλας οἰκονομικὰς ὠφέλειαι καὶ θὰ τὴν διαφωτίσῃ στὴν καλὴ διαχείρισιν τοῦ εἰσοδήματος, ὥστε οἱ δαπάναις νὰ μὴ υπερβαίνουν τὸν μισθὸν πού κερδίζεται ἀπὸ τὴν ἐξωσπιτικὴν ἐργασίαν, θὰ τὴν καταστήσῃ ἱκανὴ νὰ καθορίσῃ μιὰ εὐχάριστη καὶ λογικὴν ζωὴν καὶ ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον μιᾶς ἀδικαιολόγητης, πολλὰς φορὲς, λιπο-

ταξίας απ' τους κόλπους της οικογενείας της, την οποία τόσο συχνά με έλαφρη συνείδηση εγκαταλείπει, για να κυνηγήσει μιὰ άβέβαιη εύτυχία. Το σφάλμα δέν είναι των κοριτσιών μας. Η άποκλειστική άνδρική άνατροφή πού μοιράζονται τὰ κορίτσια μας με τὰ άγόρια στά μικτά σχολεία, τείνει να σβύσει μέσα τους μερικά απ' τὰ πολύτιμα γυναικεία χαρακτηριστικά τους. Η ύπαρξη της Σχολής όφείλεται στη γενναιοδωρία του Παναγή Χαροκόπου, ό οποίος είχε άντιληφθή την άνάγκη αυτής.

Με την πίστη του σεμνού και άθωρού βου ήρωος της έργασίας, έθεσε το σχέδιο της έφαρμογής της. Άνήγειρε δι' έξόδων του το μεγαλοπρεπέστατο κτίριό της, το έπροίκισε άφθονα με έπιπλα και διδακτικά όργανα, καθιέρωσε το πρόγραμμα και τον κανονισμό της και έτοιμάζετο να δη το δνειρό του πραγματοποιούμενο, να μανθάνουν δηλαδή οι Έλληνίδες συστηματικά και έπιστημονικά την **Οικοκυρική**, όταν ό θάνατος τόν άρπαξε. Το έργον του έμεινε ήμιτελές. Οί έπεριπέτειες του Έθνους έθεσαν και σ' αυτό την σφραγίδα τους ως το 1929, όποτε το Κράτος, στην εκπαιδευτική του μεταρρύθμιση, έδωσε σπουδαία θέση και στην **Οικοκυρική** μόρφωση. Τότε για πρώτη φορά, έλειτούργησε ένα τμήμα της Χαροκοπέιου Σχολής, το **Διδασκαλείον Οικοκυρικής Έκπαιδεύσεως**, το όποιον έτόιμασε για την Ελλάδα κάτι, πού άσφαλώς ό περισσότερος κόσμος άγνοεί και σήμερα άκόμη, έκাতό σαράντα διδασκάλισσες της Οικοκυρικής. Έπειδή όμως λόγω οικονομικών, το κράτος δέν προβαίνει προς το παρόν σε διορισμούς και έπομένως ή περαιτέρω λειτουργία του **Διδασκαλείου Οικοκυρικής Έκπαιδεύσεως** θα δημιουργούσε μιὰ νέα τάξη άνέργων; ή διεύθυνση της Σχολής με την συγκατάθεση του Υπουργείου της Παιδείας, άνέστειλε τη λειτουργία του προσωρινώς, ίδρυσε άλλο τμήμα, την **Χαροκόπειον Άνωτέρα Οικοκυρικήν Σχολήν**, ή όποία είναι το πλέον ένδεδειγμένο μορφωτικό και

Το μέγαρον της Χαροκοπέιου Σχολής.

έκπολιτιστικό κέντρο για την γυναίκα. Έγκαταστημένη μέσα σε άπέραντη έκταση ή όποία θα μεταβληθή σε πάρκο, με έγκαταστάσεις όρνιθοτροφείου, μελισσοκομείου, σχολικού κήπου κτλ., στεγάζεται σε μεγαλοπρεπέστατο τριώροφο κτίριο, το όποιον έχει κτισθή σύμφωνα με τους όρους της υγιεινής και της παιδαγωγικής και με άριστες υδραυλικές εγκαταστάσεις και κεντρικής θεομάνσεως.

Περιλαμβάνει μεγάλες αίθουσες παραδόσεων, εργαστήρια Μαγειρικής, Διαιτητικής, Κοπτικής-Ραπτικής, Πυλοποιίας, άρτιον εργαστήριον Φυσικής και Χημείας, σχολική βιβλιοθήκη, αίθουσα συγκεντρώσεων.

Στόν άνω όροφο στεγάζεται το **Οικοτροφείο της Σχολής** το όποιον μπορεί να περιλάβη όρκειόν άρτιόν οικτροφών. Η επίπλωσις είναι πολυτελής και παρέχει στις μαθήτριες άνετη διαμονή.

Η φοίτησις είναι τριετής και παρέχεται δωρεάν. Όποιαδήποτε νέα μπορεί να φοιτήσει σ' αυτήν, άρκι να έχη ένδεικτικό τουλάχιστον της Β' του έξαταξίου γυμνασίου.

Ο κύκλος των σποιδών περιλαμβάνει μαθήματα οικοκυρικά και γενικά. Η διδασκαλία των οικοκυρικών μαθημάτων, ήτοι της Μαγειρικής και της Διαιτητικής, Ραπτικής-Κοπτικής, Οικιακής Οικονομίας, Διακοσμητικής, Άνθοκομίας, Ζωοτεχνίας, βασίζεται στις άπαραίητες θεωρητικές γνώσεις, οι όποιες παρέχονται με την διδασκαλία της Χημείας, Φυσικής, Υγιεινής, Βρεφοκομίας, Λογιστικής, **Ιστορίας της Τέχνης, Ζωολογίας, Βοτανικής.**

Επίσης οι μαθήτριες έξοσκούνται πρακτικά σ' όλους τους κλάδους της Οικοκυρικής και στην άντιμετώπιση όλων των ζωτικών προβλημάτων του σπιτιού και της οικογενείας, ούτως ώστε μετά την άποφοίτησίν τους, να έχουν άποκτηση, όχι άπλως τὰ προσόντα της συνηθισμένης καλής νοικοκυράς, αλλά μαζί με τις γνώσεις και δεξιότητες, και την άπαραίτητη διοικητική ικανότητα. Η γενική μόρφωση συμπληρώνεται

με τη διδασκαλία της Νεοελληνικής και ξένης Λογοτεχνίας, ξένων γλωσσών, Ψυχολογίας Μαθηματικών, Παιδοκομίας, Κοινωνιολογίας, Σχεδίου Μουσικής κτλ.

Έφωδιασμένη μιὰ νέα με τέτοια εύρεία μόρφωση, και άν άκόμη χρειασθή να έργασθι, θα μπορέσει να στραφή προς άλλα επαγγέλματα τὰ όποια μάλιστα θα είναι ικανή να προαγάγη και να έξυψώση.

Η διεύθυνση και το προσωπικό της σχολής έμπνέονται από εύγενικά ιδανικά και μεγάλον ζήλον.

Η διευθύντρια και μιὰ από τις καθηγήτριες έχουν εκπαιδευθή ειδικά στην Άμερική.

Στη Σχολή θα λειτουργήση και Ειδικό Τμήμα για τις Έλληνίδες του Έξωτερικού. Έτσι οι γονείς πού θέλουν να δώσουν στα κορίτσια τους άγνή Έλληνική και νοικοκυρεμένη άνατροφή, θα μπορούν με έμπιστοσύνη να τὰ στέλνουν στη **Χαροκόπειο Σχολή**, τέτοια σχολεία τιμούν το Κράτος και άποβαίνουν πραγματικά έκπολιτιστικά κέντρα.

ΔΩΡΑ Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Καλλιτεχνική Κίνησις

Μία πολύ ένδιαφέρουσα έκθεσις ήτο τελευταίως και ή έκθεσις ζωγραφικής και γλυπτικής, στην αίθουσα Στρατηγοπούλου, των κυριών Άστεριάδη, Σπύρου Βασιλείου, Βιτώρη, Ζογγολοπούλου και Παπαχρίστου. Η αίθουσα ήτο με έξαιρετική φιλοκαλία διασκευασμένη. Στην μέση της αίθουσής προς το βάθος κυριαρχούσε ένα γυμνόν του κ. Ζογγολοπούλου και ένα άνάγλυφον τάφου του κ. Παπαχρίστου μαθητού καλού του Μπουρντέλ.

Ο κ. Άστεριάδης καταλάμβανε το μεγαλείτερον μέρος της αίθουσής με τὰ έργα του, τὰ όποια παρουσιάζουν μεγάλην άντίθεσιν προς τὰ έργα των κ. Βιτώρη και Σπύρου Βασιλείου. Ο πρώτος λιτός με άπλά μέσα, μάς ξεκουράζει με την άρμονία των γραμμών του και του χρώματος φαίνεται σαν να βρήκε τόν δρόμο του και τραπεζά ξένοιαστος. Οι άλλοι δύο είναι άνήσυχoi, γυρεύουν να λύσουν δύσκολα προβλήματα. Ο κ. Βιτώρης μερικώς φορές έπιτυγχάνει στους χρωματικούς συνδυασμούς πού έπιχειρεί. Ο κ. Βασιλείου με το έργον του «Το Ζάππειο» καταπιάνεται με ένα πολύ δύσκολο θέμα: το ότι έχει κατορθώσει είναι αξιοθαύμαστον, όλα αυτά τὰ γκρούπ από τόν κόσμο του Ζαπείου είναι πολύ μελετημένα, όμως το μάτι κουράζεται, θέλει κάπου να σταματήσει, κάπου να συγκεντρωθι και αυτό λείπει έντελώς από το έργον του. Το Γιαπί είναι με πολύ φαντασία καμωμένο. Οι άκουαρέλλες του αυτού ζωγράφου μάς εύχαριστούν ιδιαίτερας με την άπλότητα και με το τοπικό χρώμα πού είναι ζωγραφισμένες μάς θυμίζουν το ώραίο του βιβλίον Γαλαξειδιώτικα Καράδια πού είναι γραμμένο και σχεδιασμένο με τόσην έλληνική πνοή.

Έξαιρετικό γεγονός του Μαΐου ή έκθεσις των κ.

κ. Τόμπρου-Γουναροπούλου-Χατζηκυριάκου στην Λέσχη Καλλιτεχνών. Συγκέντρωσις κοσμική από τας σπανίας, ίσως να συνέτεινε και το ότι την καλλιτεχνική τριάδα ανέλαβε υπό την προστασίαν της έπιτροπή κυριών υπό την προεδρείαν του κ. Άντωνίου Μπενάκη. Ο κ. Γουναρόπουλος την φοράν αυτήν μάς παρουσιάζει μιὰ σειρά πορτραίτων γνωστών κυριών των Άθηνών με μοναδικήν άρμονίαν χρωμάτων, άποχρώσεων και εύγενικής γραμμής. Ο ίδιος ό ζω-

(Σκίτσο Γ. Γουναροπούλου)

γράφος μάς εξηγεί ότι ή ζωγραφική τόν έμπνέει όπως ένα μουσικό ή μουσική και ότι την φύσι την μεταχειρίζεται ως μέσον και όχι ως σκοπόν διά να δημιουργήση άρμονίας χρωμάτων. Τὰ πορτραίτα του, όπου κύριον θέμα είναι το ζωγραφιζόμενον πρόσωπον, τὰ παραβάλλει με συνάτες όπου κυριαρχεί ή μελωδία, ενώ τας συνθέσεις του, όπου τὰ θέματα έξυπηρετούν ένα σύνολον, τας παραβάλλει με συμφωνίας. Δέν είναι πρώτη φορά πού ζωγράφος αισθάνεται σαν μουσικός, όπως άντιθέτως μουσικοί αισθάνονται σαν ζωγράφοι, όπως ο Max Reger ό όποιος συνέθεσε μουσική επάνω σε θέματα του ζωγράφου Μπαϊκλιν. Επίσης ό Βερολιν εις την ποίησι έκαμε μουσική με τούς στίχους του: «Ενα πορτραίτο του κ. Γουναροπούλου, μιὰς μικρούλας πού πλέει μέσα σε φώς και χρώματα, σαν μιὰ πεταλούδα μέσα σε μύρια λουλούδια, είναι ένα χάσμα και δέν ξεύρω γιατί, χωρίς βέβαια να έχη καμιά σχέση ούτε ή τέχνη, ούτε ή τεχνοτροπία και τηρουμένων των αναλογιών, το πορτραίτο αυτό πού έχει άποδοθι με τόσην άβρότητα, μου θύμησε τις χαριτωμένες ινφάντες του ισπανού ζωγράφου Βελάσκουεθ. Ο κ. Γουναρόπουλος

Μαθήτριάι στο Έργαστήριο Ραπτικής.

έχει δημιουργήσει μια δική του τεχντροπία και εξελίσσεται ραγδαίως, αλλά οδαι και άλλοι μόνον στους νεαρούς ζωγράφους που θα θελήσουν να τον μιμηθούν.

Ο κ. Χατζηκυριάκος μάς παρ υσιάζει διάφορα γεωμετρικά σχήματα με κυπλητούς τόνους χρωμάτων. Αντιθέτως από τον κ. Γουναρόπουλον που μάς φέρνει με τα έργα του στην χώρα των ονείρων, ο κ. Χατζηκυριάκος προσπαθεί να λύση τεχνικά και αισθητικά προβλήματα με τον κυβισμό του. Δυστυχώς δεν είμεθα κάτοχοι μιας νέας σύγχρονης δράσεως, όπως μάς συνιστά έμβριθής κριτικός, δια να κατανοήσωμε την νέα αυτή τέχνη, έτσι επιφυλασσομεθα σε προσεχή έκθεσι του ζωγράφου, όποτε έλπιζομε να έχη λύση τα προβλήματά του, να ασχοληθούμε με το έργο του. Ο κ. Τόμπρος με τα γλυπτικά του έργα γαλήνιος, αίσθητικός αλλά και τελείως ισορροπημένος, μάς ξεκουράζει και μάς ικανοποιεί με τα ώρατα έργα του. Το γυμνόν του κολυμβήτρια, ένα χάλκινον άγαλμάτιον χορευτριάς και έν γένει τα εκθέματά του, εμφανίζουν ένα καλλιτέχνη συγχρονισμένο και με δυνατό ταλέντο.

Στόν Παρνασσό εκθέτει ο νέος ζωγράφος κ. Ντοίμας. Έκείνο που ξεχωρίζει από τα έργα του είναι αι προσωπογραφία. Έχει μερικά θαυμάσια κεφάλια και αν ειδικευθεί εις αυτό, θα μπορούσε να γίνη ένας πολύ καλός πορτραίτιστ. Είς τας συνθέσεις του, γυμνά, τοπεία και natures mortes ίσως θα έπρεπε να δώση μεγαλύτερα σημασία στο αισθητικό μέρος, πού παίζει, νομίζομεν, τόν μεγαλύτερο ρόλο στην τέχνη.

Στήν αίθουσα Στρατηγοπούλου, εκθέτει ο κ. Καβαλιεράτος, αν δεν άπατώμεθα εκθέτει δια πρώτην φορά. Τα έργα του έχουν ακόμα κάποια άβεβαιότητα στο σχέδιο, άδυναμία στο χρώμα και στη σύνθεσι. Ίσως δεν έχει ώριμηση ακόμη στην τέχνη του, δια να επιχειρήση μόνος του να γεμίση μια αίθουσα με έργα του. Όπως δήποτε νομίζομε πως αν εξέθετε ολιγότερα έργα θα μπορούσε να κάμη καλύτερα έπιλογή.

Α. Ρ.

Αποχαιρετισμός

Νησάκια του Σαρωνικού, του Αιγαίου νεροκόρες, και οι τρικυμίες φωτόλουστες, και να οι καλοσύνες, ταξίδια μου μεθούν το νοῦ και για καινούριες χώρες τά κύματα του Ατλαντικού με καρτερούν Σειρήνες.

>>

Μα δε σās αποχαιρετώ και γειά δε σās άφίνω, άγάπη μου, Αττική ούρανε, γλυκές μου φιλενάδες, φίλοι, χαρές μου τών παιδιών το τρίδυμο άσπρο κρίνο, όλοι όπως είστε μέσα μου, μαζί σās πέρνω Έλλάδες.

ΛΙΛΗ ΙΑΚΩΒΙΔΗ

Θεατρική Στήλη

Πιραντέλλο στο «Έθν. Θέατρο»

ΜΕΣΑ στο διεθνές στερέωμα της σύγχρονης θεατρικής δημιουργίας το Πιραντελλικό έργο, από τεχνική τουλάχιστον άποψι κατέχει τη διαπρεπέστερη θέση.

Με άπαράμιλλη τεχνική άριότητα διαδέχονται οι σκηνές ή μία την άλλη, συναρπάζοντας, καθηλώνοντας το θεατή. Έγκεφαλικοί άκροβιτισμοί που ξεπερνάν τα όρια του πιστευτού. Ένα διανοητικό κοντραπούντο συνυφασμένο με σοφιστικό παιχνίδι λεπτοτάτης διαλεκτικής. Και κάτω άπ' τη μαεστρική αυτή έπιφάνεια άθόρυβα κυλά μια πηγή ποιήσεως, που μάλλον διαφαίνεται παρά καθίσταται αισθητή. Πάντως στο Πιραντελλικό έργο υπάρχει ποίησις, όπως υπάρχει και παλμός ζωής που οδηγεί προς το δρόμο της καρδιάς, όσο κι αν άμφισβητείται αυτό από μερίδα της παγκόσμιας κριτικής. Ο ίδιος ο συγγραφέυς όποιδίδει μεγάλη σημασία στη ποίησι του έργου του. Σε προσφωνήσει του πέρυσι, όταν του άπενεμήθη το βραβείο Νόμπελ, είπε τά εξής χαρακτηριστικά: «Σκέπτομαι γιατί αισθάνομαι, και αισθάνομαι γιατί σκέπτομαι». Συνεχίζει δε προδίδοντας τόν ένδόμυχο πόθο του: «Έλπίζω ότι το βραβείο Νόμπελ άπενεμήθη όχι στη συγγραφική δεξιότητά μου, αλλά στο ειλικρινές ανθρώπινο περιεχόμενο του έργου μου».

Ειλικρινές ξέσπασμα πονεμένης ζωής είναι ή πυρετική άγωνία τών ήρώων του, οι όποιοι ως επί το πλείστον είναι τύποι παρμένοι άπ' τη κατώτερη κοινωνία. Φτωχά πλάσματα, άλυσσοδεμένα στη δύναμι της προλήψεως, άνίκανα να έλευθερωθούν, βυθίζονται μες το όρμητικό ρεύμα της φυσικής ζωής, όταν ξεφεύγουν από τη προστατευτική αίγίδα του κοινωνικού περιβάλλοντος. Λόγια συγκινημένα βρίσκει ο Πιραντέλλο για να έκφράσει την ανθρώπινη συμπόνια για τούς γυμνούς της ζωής, γυμνούς από κάθε ήθική δικαίωση. «Φθάνει λίγος οίκτος άπ' όλους για να πεθάνομε όμορφα» — λέει ή Έρσίλια Ντρεϊ, ή ήρωίς του «Νά ντύσουμε τούς γυμνούς», που σάν άλλη Έντα Γκάμπλερ, θέλοντας να πεθάνει με όμορφιά,

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

φτιάει ένα ψεύτικο ήθικό ρούχο, για να ντύσει τη ψυχική γύμνια της. Άλλοι τύποι του Πιραντελλικού έργου, άνθρωποι ξεχωριστής διανοητικότητας, ένσαρκώνουν το δράμα του διανουμένου. Και αυτό ακόμα το χιούμορ τους έχει τη στυφή γεύσι του καρπού της γνώσεως. Κάτω άπ' το βαθύ συλλογισμό του όσα πίστευε εξαφανίζονται, πέρνοντας τη φόρμα της προσκαρότητας, της σχετικότητας, ή τη κομικότητα του αυτοματισμού. Είναι ή τραγωδία της ανθρώπινης σκέψεως που ο Πιραντέλλο άπετόλμησε να δραματοποιήσει και επέτυχε.

Άλγεβρική εξίσωσι θυμίζει ή τεχνική του, σάν δραματοποιεί το φιλοσοφικό θεώρημά του για τη σχετικότητα της αλήθειας. Μεταχειρίζεται το έπεισόδιο για να αποδείξει ότι ή αλήθεια δεν είναι μιά για όλους. Η πραγματικότητα είναι άνάλογη με την αισθησι κάθε ανθρώπου, επομένως ή αλήθεια είναι έντελώς ύποκειμενική. Η σύγκρουσι ύποκειμενικής και αντικειμενικής αλήθειας, το τραγικό έπακολούθημά της, ή άσυνεννοησία μεταξύ τών ανθρώπων, είναι άπ' τά συνθετικά της ιδιόρρυθμης αυτής δημιουργίας.

«Λογικευμένες Μαριονέττες» όνόμασαν τούς τύπους του Πιραντέλλο — «Μαριονέττες που στο βάθος τους υπάρχει ένας σπασμός» — συμπληρώνει ο Σίλβιο ντ' Αμίκιο. Οι ήρωές του λογικεύονται σε στιγμές σπαραγμού, αυτοαναλύονται την ώρα που ξεφυχοῦν, όπως στο να «Ντύσουμε τούς γυμνούς». Όμως μέσα άπ' τη διανοητική αυτή φούγκα άντηχοῦν και τόνοι πάθου, και πόνου, βαθύτατα ανθρώπινοι. Ο συγκεκρισμός του ανθρώπινου πόνου και της λεπτεπίλεπτης ψυχανάλυσεως γέννησαν το Πιραντελλικό έργο. Το φόντο σ' όλα του τά έργα είναι το ίδιο. Μα ο Πιραντέλλο με, άλλος μαέστρος της σκηνής, κατέχει το μυστικό θέλητρο να δίνει κάθε φορά την έντύπωσι του καινούργιου και να βάξει ακόμα και στα παλάδια έργα του τη σφραγίδα της μεγαλοφυούς ιδιορρυθμίας του. Το άνέβασμα του «Νά ντύσουμε τούς γυμνούς» είναι ή θεατρικότερη παράστασι που έδωσε ως σήμερα ή Έθνική Σκηνή. Είναι τίτλος τιμής για το σκηνοθέτη κ. Ροντήρη, τοσούτω μάλλον, καθ' όσον ή πείρα του είναι πολύ μικρή. Κατώρσωσε να ισορροπήσει το διανοητικό και δραματικό στοιχείο. Έσωτερική και έξωτερική ρεζι προσεγγμένη λεπτομερειακά, δημιούργησε μαζί με την ύποβλητική σκηνογραφία του κ. Κλώνη άτμόσφαιρα καταλλήλοτάτη.

Αντίρρηση μονάχα θάχαμε για τη διανομή ώρσισμένων ρόλων.

Η κ. Μουστάκα διαπρέπει σε μερικούς ρόλους, σ' αυτόν όμως ειδικά το τύπο, ή κ. Σαπφώ Άλκαίου θα είχε να προσφέρει πολλά περισσότερα.

Ο κ. Αύλωνίτης δε βρίσκει να είναι ο ένδεδειγμένος. Όσο κι αν ο συγγραφέυς του δίνει το άσυνάσθητο του πρωτόγονου, ή έν γένει εμφάνισις, και ή

ιδιότης του κ. Αύλωνίτη δεν τόν βοήθησαν να αποδώσει τόν Ιταλό ρεπόρτερ, παρ' όλο που έπαιξε άπλά και εύσυνείδητα. Επίσης για τόν ίδιο λόγο ο κ. Γληνός δεν κατώρθωσε να ένσαρκώσει τόν Ιταλό πρόξενο. Δεν έμείωσε το καλό σύνολο, γιατί το παίξιμό του απέβαλε πιά έλπίζομε όριστικά τις άναχρονιστικές υπερβολές. Έπαιξε συγκρατημένα και καλά, αλλά δεν έφθασε μέχρι του σημείου να ολοκληρώσει τόν θεατρικότατο αυτό τύπο. Ο κ. Μυρτί που θάταν άσφαλώς ο ιδεώδης Γκρόντι του Έθνικού Θεάτρου, δεν ήταν λιγώτερο έκλεκτός και στο διανοητικό τύπο του συγγραφέως Νότα.

Ο κ. Άλέκος Μινωτής, ή πιο ένδιαφέρουσα θεατρική φυσιογνωμία άνάμεσα στους νεωτέρους δραματικούς καλλιτέχνες μας, ήταν αληθινός Πιραντελλικός ήρωας, όπως ένσάρκωσε της Πιραντελλικής ήρωίδος ήταν και ή δ. Έλένη Παπαδάκη. Ός Έρσίλια Ντρεϊ δημιούργησε το άριώτερο ρόλο της θεατρικής σταδιοδρομίας της. Είναι ή πρώτη φορά που στο Έθνικό της δίνεται ρόλος άνάλογος με την έσωτερική της δυναμικότητα. Έλευθερωμένη άπ' το βάρος τών διαφόρων «Δεσδαιμόνων» κατώρθωσε να δώσει το έσωτερικό ξέσπασμα της ψυχής της. Σε μια περασμένη κριτική έγγραφα ότι άπ' τη δ. Παπαδάκη τη δεξιότεχνικά φθασμένη καλλιτέχίδα περιμένομε το δημιουργικό παλμό που συγκινεί» αυτή τη συγκίνησι της ξεχωριστής δημιουργίας μάς έδωσε με το ρόλο της Έρσίλιας Ντρεϊ, κατακτώντας όριστικά πιά μια ξεχωριστή θέση στην ιστορία του νεωτέρου θεάτρου μας. Η μετάφρασις του κ. Μπαρλά που ειδικά έχει έμβαθύνει στο Πιραντελλικό έργο, άκριβής, και ζωντανή.

Θέατρο «Κοτοπούλη».

Η «Μίς Μπα» του Ρούντολφ Μπέιερ που άνέβασε το θέατρο Κοτοπούλη, είναι ένα μέτριο έργο, που χωστά τις εύφημες παγκόσμιες κριτικές στο ιστορικό θέμα που περικλείει στον έρωτα του Άγγλου ποιητή Ρόμπερτ Μπράουνινγκ που ήταν ή δόξα της Βικτωριανής εποχής, και της γυναίκας του, της γλυκυτάτης Έλισάβετ Μπάρετ, της όποιας τά σονέττα έχουν εξέχουσα θέση μέσ' στη Άγγλική ποίησι. Υπήρξον δύο ξεχωριστοί άνθρωποι. Ο λυρισμός του ποιητικού έργου των πλημμύριζε και την εύγενέστατη ζωή τους.

Στήν Ιταλία το έργο του Μπέιερ χαιρετίστηκε με ένθουσιασμό άπ' τη κριτική. Μα οι Ιταλοί έχουν ξεχωριστούς δεσμούς με την ήρωίδα του έργου, τη ποιήτρια του «Poems before Congress». Στη Φλωρεντία στο σπίτι που μένε το ζεύγος Μπράουνινγκ, έχουν έντοιχίσει μια πλάκα άναμνηστική. Η συγκίνησι τών Ιταλών είναι φυσική για ένα έργο που άναφέρει τη ζωή ποιητών που τόσο ύμνησαν και τόσο συνεδέθηκαν με το τόπο τους.

Στο Παρίσι πάλι ή σκηνοθεσία ήταν τόσο καλή

και πλήρης, ή ατμόσφαιρα που ό σκηνοθέτης δημιούργησε τόσο άποδοτική της ψυχικής καταστάσεως των ήρώων του έργου, ώστε ή «Μίς Μπά» στάθηκε με έπιτυχία. Έδω όμως, ούτε ιστορικοί λόγοι, άλλ' ούτε και άλλοι λόγοι τεχνικής άριότητος μπόρεσαν να δημιουργήσουν τό ενδιαφέρον που άνεμένετο. «Οί Μπαρέττ' της όδου Γουίμπολ» είναι ό πραγματικός τίτλος του έργου, και δείχνει τη πρόθεση του συγγραφέως να δώσει τόν πουριτανό πατέρα, και τη καταθλιπτική ατμόσφαιρα που δημιούργησε γύρω του. Άλλά και με τό τίτλο του συγγραφέως, και με τό τίτλο του μεταφραστού, τό έργο παραμένει μιá υπόθεση άνευ δράματος. Τό μόνο κακό είναι ότι ό τίτλος «Μίς Μπά» συγκεντρώνει όλο τό ενδιαφέρον στη μεγάλη πρωταγωνίστρια του θιάσου. Η Μαρίκα Κοτοπούλη έπισκιαίνει όποσδήποτε όλους με τό ταλέντο της, τη πείρα και τη φήμη της. Όταν καταβάλλεται και ξεχωριστή φροντίς γι' αυτό, τό σύνολο πιά άτονεί. Θυμάμαι με πόσο θερμό ένθουσιασμό μιλούσε ή κ.

Κοτοπούλη, σ' ένα λόγο της στην «Έπαγγελματική Σχολή Θεάτρου», για τό άρμονικό σύνολο του γερμανικού θεάτρου. Και είχε δίκιο να τό θαυμάζει.

Η Κοτοπούλη-ήθοποιός, θά πρέπει συχνότερα να κάνει υπόχωρησι στη Κοτοπούλη-σκηνοθέτη. Άν άλληθινα ή εκλεκτή τραγωδός του ελληνικού θεάτρου φιλοδοξεί να προσθέσει σι λαμπρή καλλιτεχνική δρᾶσι της και τό τίτλο του σκη οθέτου, θά πρέπει πολλά ν' αναθεωρήσει. Στο ρόλο της Έλισάβετ Μπάρεττ έδωσε όλη τη θέρη της καλλιτεχνικής ψυχής της. Οί ήθοποιοί του θιάσου της έπαιξαν συνολικώς καλά, χωρίς να δοθῇ ευκαιρία σε κανένα για δημιουργία ενδιαφερόντων. Η νέα ήθοποιός κ. Αρώνη έχει καλή εμφάνισι, μπρίο, και φωνή εύχάριστη. Ζημιώθηκε όμως πολύ με τη νότα της αναχρονιστικής υπερβολής που της έπεβλήθηκε στο παίξιμό της. Η δ. Περίδου όλοένα άποκτά τόν άέρα της σκηνης. Έχει κάτι τό θελκτικό στην εμφάνισί της, και στην άνάλαφρη χαριτωμένη κίνησί της.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

Η είσοδος των γυναικῶν στη Τουρκία στη πολιτική ζωή του τόπου των.

ΑΙ άπεσταλμένοι των διαφόρων χωρών που έλαβαν μέρος στο Συνέδριο για την ίσοπολιτεία των γυναικῶν, που συνήλθε τόν παρελθόντα Άπρίλιο στην Κωνσταντινούπολι, θά διηγήθηκαν βεβαίως, όταν έλέστροσαν στις πατρίδες των, πως, ένῳ στα λεγόμενα προηγμένα κράτη έλαττώνουν ή περιορίζουν τά πολιτικά δικαιώματα των γυναικῶν, παρεμβάλλουν χίλια προσκόμματα στην έπαγγελματική τους έρ ασία και στέλλονται από τούς άρρενας συναδέλφους των πίσω στο μαγειριό και στις εργασίες του σπιτιού — πως άφ' έτέρου είδαν τάς προόδους που έκαμαν αί χειραφετηθείσαι γυναίκες της Τουρκίας στον κοινωνικό και πολιτικό βίο.

Ο' αναφέρωμεν δέ, έτσι, χάριν συγκρίσεως, τά ώραία λόγια εύγνωμοσύνης, έμπιστοσύνης, με τά όποια ό πρωθυπουργός της Τουρκίας Ίσμετ Πασᾶς έχαιρέτησε την είσοδο των γυναικῶν της χώρας του στη πολιτική.

Άφου άνέφερε με πόσην ίκανοποίησιν έδέχθη ή Τουρκία την παραχώρησιν πολιτικών δικαιωμάτων στις γυναίκες, είπε προς τούτους:

.... Τό γεγονός ότι ή Έθνική Συνέλευσις άνεγνώρισε την ένήλικο γυναίκα στην Τουρκία ως πολίτιδα, είναι έξ εκείνων που πρέπει να έορτάσῃ ό λαός με ιδιαίτερη χαρά.

Κατά τά τελευταία δέκα χρόνια έδωκεν ή Τούρκισσα πολλές ένδείξεις της ώριμότητός της. Δέν θά

μιλήσω για όσα διεδραματίσθηκαν στα πεδία των μαχῶν κατά τόν άπελευθερωτικό πόλεμο. Νομίζω ότι δέν παρελείψαμεν καμμιάν ευκαιρίαν για να κάμωμεν εις όλους γνωστόν, πόσον σπουδαϊόν ρόλον έπαιξαν αί γυναίκες κατά τόν πόλεμον.

Η μεταπολεμική εποχή υπήρξε έντάκτως δυσχερής, θέλω δέ γι' αυτό ν' άπονεύω δικαίαν τιμήν στην άντίληψη και στις ίκανότητες που έδειξαν κατ' αυτήν αί γυναίκες.

Με θάρρος έρρίχτηκαν στη βιοπάλη. Δέν ειργάσθηκαν μόνο στο σπίτι, στο χωράφι, αλλά και στις πόλεις συμμερίστηκαν τόν δύσκολον άγῶνα. Προσῆλθαν άθρόες στα σχολεία και υπεβλήθησαν στις πιο τραχιές σπουδές. Και είδαμε ταχύτατα τις Τούρκισσες να γίνονται δικηγόροι, δικασταί, γιατροί, τά κορίτσια μας να εργάζονται στα άνατομικά άμφιθέατρα, ή να συμπληρώνουν τις σπουδές των στις τεχνικές σχολές.

Σήμερα διδάσκουν γυναίκες στα πανεπιστήμια και κατέχουν λ γ. την έδρα της χημείας. Με πραγματική υπεργήφαινα διαπιστώνομεν τόν ζήλον με τόν όποιο έκτελούν τά καθήκοντά των αί γυναίκες στα σχολεία της κατωτέρας και μέσης παιδείας. Σε όλους τούς κλάδους της κοινωνικής ζωής ζητούν αί γυναίκες μας να έργασθούν, διαφυλάττοντας συγχρόνως και την αξιοπρέπειάν τους, έστω και αν ή άμοιβή τους δέν είναι μεγάλη. Αί νεαράι Τούρκισσαι έχουν θάρρος και γενναία καρδιά.

Δέν πρέπει να λησμονούμεν ότι όλαί αυταί αί προόδοι συνετελέσθηκαν στο διάστημα των δώδεκα τελευταίων ετών. Αί γυναίκες μας έπέρασαν από τά πιο βαθειά σκοτάδια της σκλαβιάς για να βγούν στο λαμπρό φῶς της Δημοκρατίας. Τό μόνο που μπορέσαμεν ήμεις οί άνδρες να κάμωμεν υπέρ αυτών, ήταν να τις προφυλάξωμε από τις επιθέσεις της στενοκεφαλιάς. Με την έλαχίστη αυτή, πρώτη βοήθειά μας, μπόρεσαν εκείνες να δείξουν τι αξίζουν.

Πως να περιγράψωμε τις γυναίκες αυτές, που έσημείωσαν άπειρες έπιτυχίες στη νέα τουρκική κοινωνία και άπεκόμισαν πολύτιμη πείρα άπ' όλες τις πλευρές της ζωής, εκεί όπου χρειάζονται και γνώσεις και πνεύμα φωτεινό; Μπορεί να υπάρχει έστία πιο ώραία, πιο ευτυχισμένη άπ' εκείνη που δημιουργούν αυτές οί γυναίκες; Και υπάρχει καλύτερη έλπίδα για τό μέλλον παρά τά παιδιά που γεννούν και ανατρέφουν οί γυναίκες αυτές, που ως μητέρες γίνονται προστάτιδες των παιδιών μας, και ως βουλευταί ίέρειαι της μεγάλης μας πατρίδος!

Πρωταρχικό έργο και καθήκον των γυναικῶν μας είναι να δώσουν στη νέα Τουρκική κοινωνία την άγωγή που θέλωμε, για να την κάμωμεν όπως την επιθυμούμεν. Έρχεστε να γίνῃ μέλος του κοινοβουλίου ή Τούρκισσα για ν' άποκτήσῃ τόν γενικό σεβασμό και για ν' αναπαυθῇ και ν' ανασάνῃ στην πόλι από τις εργασίες του άγρου. Έλπίζομεν και αναμένομεν άπ' αυτήν — άφου έφθασε σ' αυτό τό σημείο — να τείνῃ χείρα βοηθείας στους συμπολίτες της που βρίσκονται ακόμα στην άρχή της κοινωνικής των εξέλιξεως, και να τούς βοηθήσῃ όπως άνέλθουν κ' εκείνοι στις άνώτερες βαθμίδες.

Δέν άμφιβάλλομεν ότι οί γυναίκες θά έχουν τη σταθερά θέλησι να παρέξουν και στα σπίτια των και στη κοινωνία πιο πολύτιμες και πιο εύρειες υπηρεσίες από τούς άνδρες των. Τά λόγια μου αυτά εκφράζουν τις μεγάλες έλπίδες και προσδοκίες με τις όποιες περιβάλλω εκείνες, των όποιών τά πρώτα βήματα υπήρξαν τόσο λαμπρά.

Σημ. «Ελληνίδος». Η γυναίκα, σάν βγή στη πολιτική ζωή, πρέπει να εξακολουθεῖ τόν ρόλον της που παίζει και στην οικογένεια. Θά φέρει εκεί μαζί της τη χαρά και τη μεγάλη καρδιά της, τό ζοηρό της τό πνεύμα, τόν ένθουσιασμό, τό θάρρος και την ένεργητικότητα της. Δέν θά παύσει βέβαια «να άρχει μεν επί της ζωής του συντρόφου της, να ζῇ δέ υπό τόν νόμον του», γιατί πρέπει να πέρνομε τη ζωή και τούς άνδρας όπως είνε, επίσης και τά καθήκοντα του φύλου μας όπως έχουν καθιερωθῇ.

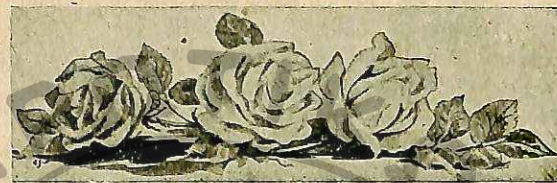
Τά προβλήματα που παρουσιάζονται καθημέρα στο στενό κύκλο της οικογενείας είνε — τηρουμένων των αναλογιών — τά αυτά που προκύπτουν σ' ένα δη-

μοτικό ή ύπουργικό συμβούλιο. Τό σπίτι χρειάζεται επίσης μιá διεύθυνσι φωτισμένη, ικανή να προσαρμόζεται σε κάθε περίστασι, χρειάζεται δημιουργικό νοῦ, ικανότητα κ' ευκαμψία γιατί έχομε τό χαρὰ κτήρα και τις ιδιοτροπίες του συζύγου, τά διάφορα γούστα των παιδιών... είνε και ή πεθερά, ό πεθερός, ή υπηρέτρια, ή παραδουλεύτρα, ό θυρωρός, οί χορηγηταί....

Τί ύπομονή και τί έπιτηδειότης χρειάζεται για να μένῃ ένωμένη ή οικογένεια! Όλα αυτά τά χαρίσματα που από χιλιάδων ετών τά βάζει εις ένέργειαν ή γυναίκα υπέρ της οικογενείας, μπορεί να τά άφιερῶσει με πιο καλό αποτέλεσμα υπέρ της μεγάλης οικογενείας του Έθνους.

Και ή άνύπανδρη γυναίκα, εκείνη που αναγκάζεται να ύποταχθεῖ σε ειδικούς όρους — γιατί μετά τόν πόλεμο ή γυναίκα προσαρμώστηκε στις άνδρικές μεθόδους εργασίας — θά προσφέρει πιο άποτελεσματική συνεργασία.

Γιατί λοιπόν θά εξακολουθεῖ τό Έθνος μας να στερεΐται αυτών των πολυτίμων δυνάμεων; Όταν ή γυναίκα θ' άποκτήσει τό δικαίωμα της ψήφου, θά έχει και πολύ τό αίσθημα της ευθύνης και της άνθρώπινης άλληλεγγύης. Ποιός πιστεύει ακόμα σήμερα ότι τό Έθνος θά ζημιωθεῖ από τη πολιτική χειραφέτησι των γυναικῶν;

Με λίγα λόγια

Πρέπει νάχη καλή μνήμη εκείνος που λέει πολλά ψέμματα.

Η αϊνά'δεια είνε ή γελοιογραφία της ειλκρινείας.

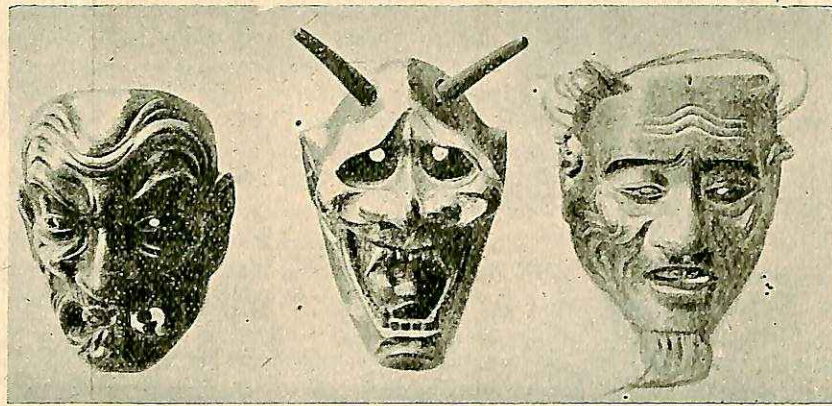
Τίποτε δέν λαμβάνεις δωρεάν, ιδίως δῶρα.

Προσπάθησε να κερδίσης υπέρ σου μόνον τούς άρίστους, οί καλοί θά σε ακολουθήσουν άφ' έαυτών.

Η έπιείκεια άποτελεῖ μέρος της δικαιοσύνης.

Ο χρυσός αϊώνας ήταν εκείνος όπου δέν έβα σίλευεν ό χρυσός.

Μεταξωτά Χρυσαλλίδος

Μάσκες του «Νό» από τη συλλογή του Henri Vever.

Ίαπωνικό Θέατρο.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η ΕΘΝΙΚΗ χορογραφία ολοένα και πλουτίζονταν. Στην ήρεμη αριστοκρατική ατμόσφαιρα του Κιότο αναπτύσσονται νέοι χοροί, γεμάτοι γυναίκεια χάρι και ή ταραχώδης πολεμική πόλις της Καμακούρα βάσει στις τέχνες την ανδροπρεπή σφραγίδα της. Στη πόλι αυτή οφείλεται και η πλατειά διάδοσις της «Δενγκακού», παντομιμικού χορού, που συνέβαλε στη γέννησι του σοβαρού δράματος. Η «Δενγκακού», ιερή παντομίμα, παιζόνταν στα ιερά των ναών μπρός στους ιερείς του Βούδα. Αργότερα στις άπειραντες αὐλές των μοναστηριών, απέδιδε με συμβολικές κινήσεις την ιστορία της ζωής του Κάγια-Μούνι, και έπειτα εκλαϊκευμένη παιζόνταν στις πόλεις με μάσκες και με βαρύτιμα κοστούμια.

Με την Δενγκακού προώδευσε το καθαρώς δραματικό στοιχείο, εις βάρος του μιμικού. Τέλος ο πρώτος θεατρικός σπόρος που περιείχε ο μιμικός χορός μπρός στη σπηλιά της Άμα-Τέραζου, θρεμμένος με το πολύμορφο αυτό χοροπαντομιμικό και μουσικό υλικό, καίωρθσε, με τη πάροδο των αιώνων, και με τη συγχώνευσιν κυρίως της Σαρουγκακού και της Δενγκακού, να γεννήσει το σοβαρό Ίαπωνικό δράμα, που ονομάζεται «Νό».

Όταν η μουσική, ο χορός και η παντομίμα συνεπληρώθησαν διά του διαλόγου, τότε παρήχθη το Νό, το όποιον όμως, στενά συνδεδεμένο με τη χορογραφία έχει το χορό ως κύριο στοιχείο του. Διαβάζοντας κανείς ένα σενάριο του Νό, αποκομίζει την έντύπωσι αὐστηροῦ και μονότονου έργου. Όταν όμως το έργο αυτό πιίζεται, ο χορός και η παντομίμα δίνουν τόση ζωή, δημιουργούν τέτοια μαγευτική ατμόσφαιρα, ώστε το μάτι, στο όποιο κυρίως απευθύνεται το Νό, θαμπώνεται, και ο νοῦς, που πρέπει νάχη σχετικές γνώσεις για να μπορέση να παρακολουθήση και να έννοήση, δεσμεύεται.

Ψυχική αλγεβρα δνόμασαν τη τέχνη του Νό. Η αὐστηρότερη δὲ ρυθμική ακρίβεια ενός ευρωπαϊκού μπαλλέτου δὲ μπορεί να φθάση το μαθηματικό υπολογισμό που ρυθμίζει τη μαγευτικῆς ἐλαφρότητος

χορογραφία του Νό. Τίποτα δὲν ἀφίνεται στη φαντασία ή στη τύχη.

Παίζεται σὲ σκηνή ἀνοικτή ἀπὸ 3 πλευρές, προέκτασις δὲ τῆς σκηνῆς, εἶδος στενοῦ διαδρόμου, διασχίζει κατὰ μήκος τὴν αἴθουσαν τῶν θεατῶν. Ἡ προέκτασις αὐτὴ λέγεται «Χαναμίσι» (δρόμος τῶν λουλουδιῶν). Χρησιμεύει γιὰ τὴν εἴσοδο ἢ ἔξοδο τῶν ἡθοποιῶν, καὶ [γιὰ τὴν δρᾶσι τοῦ έργου, ὅπως ἡ καθαυτὴ σκηνή. Συχνὰ πίσω ἀπὸ τὸ θεατὴ ἢ δίπλα του παίζονται σκηνές τοῦ έργου, πολλές φορές δὲ ταυτοχρόνως ἐξελίσσονται διάφορα ἐπεισόδια σὲ διάφορα μέρη. Τὸ Ίαπωνικὸ θέατρο προσπαθεῖ νὰ ἀποδώσῃ στὴ σκηνὴ τὸ συγχρονισμό τῶν γεγονότων, ὅπως συμβαίνουν στὴ ζωὴ. Οἱ μουσικοὶ τοπθετοῦνται στὴ κυρία σκηνή. Ὁ χορὸς (Ζι) μένει κρυμμένος πίσω ἀπὸ παραπέτασμα, παρ' ὅλο πὺν ἔχει οὐσιωδέστατη σημασία στὸ δρᾶμα τοῦ Νό, σχετικὴ πολὺ μὲ τὸ χορὸ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τραγωδίας. Ὁ χορὸς διηγεῖται τὰ μεταξὺ δύο ἐπεισοδίων γεγονότα, πὺν δὲ παρουσιάζονται στὴ σκηνὴ ἐκφράζει τὰ συναισθήματα, τὶς σέψεις τοῦ πλήθους. Εἶναι ἡ ἀνώτερη ἀνεπηρέαστη συνείδησι πὺν κρίνει, ἐλέγχει, συγχαίρει ἢ συμπεραίνει.

Οἱ ἡθοποιοὶ τοῦ Νό εἶναι συνήθως πρόσωπα ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ τιμῶνται ἐξαιρετικὰ, ἐνῶ ἀντιθέτως τοὺς ἡθοποιούς τοῦ λαϊκοῦ θεάτρου περιφρονητικὰ τοὺς ἀποκαλοῦν «ἐπαίτας τοῦ ποταμοῦ», ἢ «μὴ ἀνθρώπους».

Τὰ κύρια πρόσωπα τοῦ Νό εἶναι δύο, ὁ «Σίτε» πρωταγωνιστῆς καὶ ὁ «Βάκι»: αὐτοὶ οἱ δύο μόνον φοροῦν μάσκα, ἐπίσης οἱ ἄνδρες πὺν ὑπογράφονται γυναικεῖα πρόσωπα, καὶ τὰ τέρατα.

Σκηνικά, πὺν τόσο συντείνουν γιὰ τὴ δημιουργία ψυχολογικῆς ατμόσφαιρας, δὲν ὑπῆρχαν στὸ θέατρο τοῦ Νό. Τὰ μόνα μέσα γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἶναι οἱ μάσκες, τὸ κοστούμι μὲ τὸ συμβολισμό του, τὸ φανταχτερὸ πλοῦτο του, ἢ τὴ ρεαλιστικὴ ἀσχημία του ὅταν πρέπει, καὶ πρὸ παντός ὁ πρωταγωνιστῆς. Μίμος, χορευτῆς, τραγουδιστῆς, σοφὸς στὴ τέχνη του,

εἶναι ὁ παντοδύναμος, ὁ μοναδικὸς ἄρχων τοῦ Ίαπωνικοῦ θεάτρου. Ἀντιθέτως ἄδοξη στάθηκε ἡ μοῖρα τοῦ Ίάπωνος δραματούργου. Ὁ συγγραφεὺς διαβάζει τὸ ἔργο του στοὺς ἡθοποιούς, ἀν ἐγκριθῇ πέρνει ἕνα χρηματικὸ ποσὸ, καὶ ὁ ρόλος του λήγει. Ποσοστὰ δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει οὐσιαστικὰ οὐτε καὶ τὸ ἔργο του. Ὁ πρωταγωνιστῆς εἶχε ἀνέκαθεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρῇ, νὰ προσθέτῃ ἢ νὰ τροποποιῇ σκηνὰς καὶ χαρακτήρας σύμφωνα μὲ τὶς ἱκανότητές του. Τὸ ἔργο ἀποκρυσταλλώνει ὀριστικὴ μορφὴ, μόνον ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὲς παραστάσεις. Θεατρικὰ ἔργα δὲν ἐτυπώνοντο, χειρόγραφα μόνον ὑπῆρχαν, τὰ ὅποια ἀνήκουν ὄχι στοὺς συγγραφείς, ἀλλὰ στὸ θίασο πὺν τᾶξε ἀγοράσει. Ὁ Ναμίκι Γκόλεϊ, δραματούργος τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ περασμένου αἰῶνος, πολέμησε τὶς στραβές αὐτὲς κατευθύνσεις πὺν κατέστρεψαν τὴν Ίαπωνικὴν δραματούργια. Ὁ πρωτοποριακὸς ἀγῶνας του ἀπέβη μάταιος σχεδὸν στὴ χώρα αὐτή, πὺν ἐπὶ τῆς σκηνῆς βασιλεύει μόνον ὁ ἡθοποιός.

Σὲ πολλὰ σημεῖα τὸ Ίαπωνικὸ θέατρο εἶναι ὁ ἀντίπλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ. Πολλές πρωτοτυπίες του σιέκουν μακρὰ ἀπὸ τὴ νοστορία τοῦ Εὐρωπαίου. Μία ἀπ' αὐτὲς, εἶναι οἱ «Μαῦροι ἄνθρωποι», βουβά πρόσωπα ὁλόμαυρα ντυμένα, πὺν περιφέρονται ἐλεύθερα τὴν ὥρα τῆς παραστάσεως ἐπάνω στὴ σκηνή, ἀθόρυβα γλιστρᾶν, ἀφαιροῦν ἢ φέρνουν ἐπιπλα, ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται, καὶ ἐν γένει βοηθοῦν τὸν ἡθοποιό. Ὄνομαζονται ἐπίσης «Σκιές», καὶ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τὴ σύγχρονη σκηνή. Μακρὰ βρίσκεται πὰ ἡ ἐποχὴ, πὺν κρατόντας ἕνα φαναράκι φώτιζαν, ὅταν σκοτεῖνιαζε, τὸ πρόσωπο τοῦ ἡθοποιοῦ ἀντικαθιστόντας τὸ σκηνικὸ φωτισμὸ πὺν δὲν ὑπῆρχε. Τὰ περιτὰ πρόσωπα δὲν ἐνοχλοῦν τὸν Ίάπωνα θεατὴ. Ὁ Lequeux ἀναφέρει ὅτι ὁ ὑποβολεύς, ἐπίσης μαῦρα ντυμένος, ἐμφανίζεται στὴ σκηνή, καὶ ὁρατὸς ἀπ' ὅλους, τοποθετεῖται μαζὺ μὲ τὸ βιβλίον του δίπλα στὸν ἡθοποιό, καὶ ὑποβάλλει ὅταν παρουσιάζεται ἀνάγκη. Τὸ «Κι» εἶναι ἄλλη ἐκπληξὶς πὺν ἐπιφυλάσσει στὸ ξένο θεατὴ ἡ Ίαπωνικὴ σκηνή. Κι θὰ πεί σάνιδα, ἕνα εἶδος μπαγγέτας. Ἐνας ἄνθρωπος καθισμένος στὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς σκηνῆς, μὲ τὴ πλάτη γυρισμένη στὴν αἴθουσα, διευθύνει τὴν ὅλη παράστασι, ἀκριβῶς ὅπως ὁ μαέστρος τὴν ὁρχήστρα του. Κτυπᾷ ὀρισμένες στιγμὲς τὸ Κι, καὶ ἐφιστᾷ τὴ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ στὰ μέρη τοῦ έργου πὺν πρέπει ἰδιαίτερος νὰ προσεχθοῦν.

**

Δίπλα στὸ ἀριστοκρατικὸ θέατρο τοῦ Νό, στὸ ὁποῖο σύχναζαν οἱ ἄρχοντες, ἀνεπτύχθη τὸ λαϊκὸ θέατρο τὸ «Σιμπάϊ-Καμποῦκι», εὐθυμο, ρωμαντικὸ, αἰσθηματικὸ καὶ αἰσθησιακὸ μαζὺ. Ὁ ἀστικός λαὸς ἔδειξε προτίμησι στὸ νέο αὐτὸ θέατρο, πὺν στέκει ἀντίθετα στὸ αὐστηρὸ δρᾶμα τοῦ Νό. Τὸ θέατρο Καμποῦκι ἀντικατέστησε τὰ «Ἀγιαστοῦρι», δηλαδὴ τὸ λαϊκὸ θέατρο τῆς Μαριονέττας, τὸ ὁποῖο στὸ 15. καὶ 16. αἰῶνα κυριαρχοῦσε στὴ Ίαπωνία. Τόση δὲ θέσι κα-

τέχει στὴν ἱστορία τοῦ Ίαπωνικοῦ θεάτρου, ὥστε ὁ Albert Maybon λέει, πῶς «Ὅποιος δὲν ἔχει ἀκριβῇ γνώσι τῆς τέχνης τῶν Ίαπωνικῶν ἀνδρεικέλων, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ έννοήσῃ τὸ Ίαπωνικὸ θέατρο».

Οἱ Μαριονέττες ἐπαιζαν ἔργα πὺν ἀνέφεραν παλῆς ἡρωικῆς ἐποχῆς, ἢ τὴν ἱστορία τοῦ δημοφιλέστατου Γιουσισσούνου Μιναμότο, τοῦ ἀδικοσκοτωμένου ἀπὸ ἀδελφικὸ χέρι ἄρχοντα.

Τέτοια δὲ ἦταν ἡ ἐπιτυχία, ὥστε ὁ κύκλος τῶν ἐποποιῶν δὲν ἐπαρκοῦσε. Δημιουργήθηκαν καινούργια ἔργα, τὰ «Γόρουρι», εἶδος τραγουδιῶν παθητικῶν με συνοδεία τριχορδῆς κιθάρας. Ἐκλαιγαν τὸν ἄτυχο ἔρωτα τῆς ὁμορφῆς Γιόρουρι καὶ ξετρελλάιναν κυριολεκτικῶς τὸ κοινὸ, πὺν ἄρχισε νὰ προτιμᾷ τὴν ἐρωτικὴ αἰσθηματικότητα, ἀπὸ τὰ ἡρωικὰ συναισθήματα.

Τὸ κατόπιν λαϊκὸ θέατρο τοῦ Καμποῦκι δὲν ἔκανε οὐσιαστικῶς τίποτα ἄλλο, παρὰ μόνον τὸ ὅτι ἀντικατέστησε τὰ νευρόσπαστα διὰ τῶν ἡθοποιῶν.

Οἱ ἡθοποιοὶ ἠντλησαν τὴ τεχνικὴ τους ἀπὸ τὶς κινήσεις καὶ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἀνδρεικέλου. «Τὸ αὐτόματο—γράφει καὶ πάλιν ὁ Maybon—καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ίάπωνος ἡθοποιοῦ, καὶ ἡ πιστὴ ἀντιγραφή τῆς νεκρῆς αὐτῆς κούκλας εἶναι τὸ κριτήριον τῆς τέχνης του».

Δημιουργὸς τοῦ Καμποῦκι ὑπῆρξεν ἡ ὠραιότης Ὁ-Κοῦνι, χορευτριά ἱερῶν χορῶν σ' ἕνα Σιντοϊκὸ ναό.

Στὰ 1603 ἡ Ὁ-Κοῦνι ἐγκατέλειψε τὸ ναό, τοὺς στενοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους πὺν χόρευε, κ' ἔδωσε πλατύτερα ὅρια στὴ δρᾶσι τῆς, ὀργανώνοντας ὑπαίθριες λαϊκῆς παραστάσεις στὰ χλοερὰ λειβάδια. Στηριγμένη στὴ θελκτικὴ ὁμορφιά τῆς, ἀπέβαλε τὴ πατροπαράδοτη μάσκα, καὶ ἀπέδιδε μὲ καινούργια τεχνουργία τοὺς παλῆους χορούς. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε συνέστησε θίασο μικτό, ἀπὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες (ἢ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν ἀπηγορεύθη στὰ 1646 ὡς τὰ 1868), καὶ ἔθεσε τὶς βάσεις τοῦ Καμποῦκι, τοῦ νεωτέρου δηλαδὴ λαϊκοῦ δράματος. Πρῶτος βιολόγος ἡθοποιὸς τοῦ νεωτέρου αὐτοῦ θεάτρου ὑπῆρξε ὁ Σακάτο Τογούρο ὁ Α', πὺν γεννήθηκε στὰ 1645, καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ίάπωνας ὡς ὁ μεγαλύτερος ἡθοποιὸς ὅλων τῶν χωρῶν, καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Φύσις καλλιτεχνικὴ, ποιητῆς καὶ ἡθοποιὸς μαζὺ, λεπτὸς αἰσθητικὸς, ἔζησε πολυτελέστατα. Λεπτομερικὸ πνεῦμα, βαθὺς παρατηρητῆς κάθε ἐκδηλώσεως τῆς ζωῆς, δημιούργησε σχολὴ καὶ ρόλους τοὺς ὁποίους ἐδίδαξε καὶ κληροδότησε στοὺς διαδόχους του. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος δημιουργὸς τοῦ Ίαπωνικοῦ συστήματος τῶν θεατρικῶν οἰκογενειῶν, στίς ὁποῖες, οἱ ἐξέχοντες ἡθοποιοὶ κληροδοτοῦν, ὅπως οἱ βασιλεῖς, τὸ ὄνομά τους καὶ τὴ διαπρεπὴ θέσι τους στοὺς διαδόχους των, υἱοθετημένους ἢ πραγματικούς γιουὺς τους. Χάρις στὸ σύστημα αὐτὸ διεφυλάχθη ἡ παράδοσις ὡς τὴ σημερινὴ ἐποχὴ. Ὁ ἀντίπαλος τοῦ Τογούρου Α', Δανγούρο Α', (1660—1701) εἶναι ὁ ἐφευρέτης τοῦ θεατρικοῦ μακιγιαρίσματος σὲ θέσι

της μάσκας. Δολοφονήθηκε γιατί αρνήθηκε να κληροδοτήσει το όνομά του, και ν' αναγνωρίσει διάδοχό του κάποιο ήθοποιό. Στη θεατρική δυναστεία του άνηκε ο μεγάλος ήθοποιός της Ίαπωνίας Δανγιούρο 9ος που πέθανε στο 1903.

Τα πρώτα έργα που ανέβασε το θέατρο Καμπούκι τὰ δανείστηκε από το θέατρο της Μαριονέτας. Αργότερα γράφτηκαν νέα έργα, και στα 1653 γεννήθηκε ο πρώτος μεγάλος δραματογράφος Σακαματσού Μουζαεμόν, «Σαίξπηρ και Μολιέρος μαζί της Ίαπωνίας». Αντλώντας απ' τὰ Νό, τὰ Κιόγκεν, τὰ παθητικά τραγούδια Γιόρουρι, καθώς και από τις άναρίθμητες δραματικές έποποιίες, ο Σακαματσού έγραψε 100 περίπου έργα ήρωϊκής και αίσθηματικής πνοής. Ο Καβακάτο Μοκουάμι (1816 — 1893), αξιόλογος δραματογράφος, καθρεφτίζει μέσ' τὰ 40 έργα του την ειρηνική εποχή του. Δεπτός συγγραφέας θαλάσσει το θέατρο από τις βαρειές ήρωϊκές μορφές της έποποιίας, και παρουσιάζει πρόσωπα απ' τη πραγματική και ήρεμη ζωή. Επίσης ο δραματογράφος Ναμίτης Γκόχεϊ, που προαναφέραμε, είναι από τις εξέχουσες φυσιογνωμίες της τότε εποχής.

Τέλος ή Ίαπωνία, ή φανατικά αποκλεισμένη χώρα που απηγόρευε με ποινή θανάτου στους υπηκόους της να εγκαταλείπουν το έδαφός της, και δεν έδέχτο καμμία έμπορική ή πνευματική έπικοινωνία με τόν έξω κόσμο, είδε με δυσφορία στα 1853 να παραβιάζουν τὰ λιμάνια της, και να εξαναγκάζεται να συνάπτει έμπορικές συμβάσεις. Παρ' όλες τις αντιδράσεις ο Δυτικός πολιτισμός εισέχωρε στη χώρα του ανατέλλοντος ήλιου, και έπέφερε τή ραγδαία εξέλιξη των τελευταίων 80 χρόνων.

Η βιομηχανία, το έμπόριο, ή εκπαίδευσις, ή γλυπτική, έφθασαν σέ επίπεδα ισάξια των ευρωπαϊκών. Η φιλολογία προώδεσε. Πουητικά έργα γράφτηκαν πολλά, ελάχιστα όμως δράματα. Επίσης συγγραφείς νατουραλιστάι, αισθητικοί, σατυρικοί, διάνοιοι φιλοσοφικές, και εκπρόσωποι της σοσιαλιστικής και προλεταριακής ιδεολογίας, πλούτισαν τή νεώτερη Ίαπωνική λογοτεχνία με έργα εκλεκτά. Πολλά απ' αυτά έχουν μεταφραστή σέ ευρωπαϊκές γλώσσες, και ιδίως στην Άγγλική. Η πρόσδος όμως σταματᾷ έδῶ. Ο Ίάπων στην οικογενειακή ζωή του, και στο θέατρό του, άρνείται να ξελεχθῇ. Μένει πιστός στις παραδόσεις του. Το ευρωπαϊκό ένδυμα άφθονεί, παραστάσεις ξένων έργων, όπως π. χ. ή «Άγία Ίωάννα» του Μπέρναρ Σῶ και άλλα δεν σπανίζουν. Εκδηλώσεις φαινομενικές. Στο βάθος της οικογενειακής του εστίας ο Ίάπων με το πατροπιαόδοτο κιμονό του και τὰ έθιμά του συνεχίζει τή ζωή των προγόνων του. Στο θέατρο επίσης, μέσα στις νεωτεριστικές σκηνογραφίες, και στα νέα συστήματα φωτισμών, το πνεύμα του παλίου θεάτρου κυριαρχεί. Τὰ Νό, τὰ Καμπούκι, τὰ Κιόγκεν, οί Γκέϊσες, οί Μαριονέτες, συνεχίζουν θρησκευτικά τήν παράδοσι, που τὰ έσωσε απ' τή παρακμή.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

... ΕΙΔΗΣΕΙΣ ...

Επέρσαν από τήν πόλιν μας, επιστρέφονσαι εκ Κωνσταντινουπόλεως από το Γυναικείον Συνέδριον, αί αντιπρόσωποι του Διεθν. Συμβουλίου κ. κ. Dreyfus-Barney, πριγκήπισσα Radziwill, άπεσταλμένοι παρὰ τή Κ. τ. Ε. και αί κ. κ. Verone, δικηγόρος και Bruntschvieg διευθύντρια της έφημερίδος «La Française». Η πρόεδρος του Ε. Σ. Ε. κ. Παλλού Γεωργαντά παρέθεσε στις διακεκριμένες ξένες στο σπίτι της τέτον, στο όποιον παρευρέθησαν και εκλεκτά μέλη του Ε. Σ. Ε. Αί ευγενείς ξένοι άνεκοίνωσαν τας έντυπώσεις των από το συνέδριον και άνέφεραν κατόπιν το προταθέν εις αυτό ζήτημα περι συγχωνεύσεως του Διεθνούς Συμβουλίου Γυναικών με τήν Διεθνή Ένωσιν για τήν ίσοπολιτεία, καθότι αί δύο αὐται μεγάλαι γυναικείαι οργανώσεις επιδιώκουν περίπου τούς αὐτούς σκοπούς. Άνέφεραν δέ ότι το ζήτημα αυτό άνετέθη προς εξέτασιν εις έπιτροπήν.

Μία ώραία διάλεξις. Στόν Παρνασσό ώμίλησεν ή διαπρεπής Γερμανίς κ. Λύντεκε, ή όποία άφιέρωσε τόν βίο της στη μελέτη της Έλληνικής λαϊκής ποιήσεως. Η κ. Λ. μετέβη εις πολλά μέρη της Στερεάς Ελλάδος και στα νησιά και συνέλεξε άφάνταστον πλούτον δημοτικών μας τραγουδιών. Η διάλεξις της ήτο εκτάκτως ενδιαφέρουσα κατέληξε δέ ή ώμιλήτρια εις τήν εύχήν, όπως καταστή δυνατή, με τήν βοήθειαν όλων των Έλληνικών οργανισμών, ή έκδοσις του θησαυρού που συνεκέντρωσε.

Αί γυναίκες και ή παγκόσμιος ειρήνη. Τή πρωτοβουλία του Έθν. Συμβουλίου των Δανίδων συνστήθη στη Κοπεγχάγη έπιτροπή για να προπαγανδίξη τήν ειρήνη και τούς σκοπούς της Κ. τ. Ε. Η έπιτροπή αυτή διοργανώνει διαλέξεις και συνελεύσεις σέ διάφορες χώρες, προδ' όλίγων δέ έτών καθιερώθη στη Δανία ή «Εβδομάδα της Κ. τ. Ε.». Επίσης χορηγεί κατ' έτος υποτροφίες εις 1—2 φοιτητάς για να σπουδάσουν στη Γενεύη εκ του σύνεγγες τή δρᾶσι της Κ. τ. Ε. Προς τούτοις συνέλεξεν ή έπιτροπή όλα τὰ συγγράμματα και τή φιλολογία που σχετίζεται με το έργο της Κοινωνίας των Έθνών, διοργανώνει με τὰ βιβλία αυτά, με εικόνες και εικονογραφημένες διαφημίσεις, κινητές εκθέσεις που είνε παντού περιζήτητες από σχολεία, κολλέγια, βιβλιοθήκες και συλλόγους. Η έπιτροπή φροντίζει επίσης για να ενδιαφερθῇ ο λαός για τήν 18 Μαΐου, ήμέραν της Καλής Θελήσεως.

Πόσοι κινηματογράφοι υπάρχουν στόν κόσμο; Το γραφείον εξαγωγικού και εισαγωγικού έμπορίου των Ήν. Πολιτειών δημοσιεύει ενδιαφέρουσες στατιστικές πληροφορίες για τήν εξαίλωσι του κινηματογράφου εις όλον τόν κόσμο. Κατ' αὐτάς τὰ περισσότερα κινηματογραφικά θέατρα έχει ή Εύρώπη, ήτοι

έν ὄλῳ 39 547. Αί Ήν. Πολιτεῖαι είχαν τὸ 1930 μόνον 22 721 κινηματογράφους πού ήλαττώθησαν παραδόξως ὡς τὸ 1933 εις 19.000, ἐνῶ τὸ 1934 ή Εὐρώπη, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ρωσίας ἔφθασε σχεδὸν στούς 40.000.

Αί Ἀγγλίδες, πού είχαν κάποια περιουσία ή εισόδημα, ἐψήφισαν ἤδη ἀπὸ τὸ 1882 στίς δημορχιακές και κοινοτικές ἐκλογές, τὸ δὲ 1888 απέκτησαν τὸ δικαίωμα ψήφου γιά τίς ἐπαρχιακές ἐκλογές. Δέν είχαν ὅμως αἱ ἐκλογαὶ αὐταὶ σχέσιν με τίς βουλευτικές. Τὸ 1918, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου, ἐδόθη ή πολιτική ψήφος στίς Ἀγγλίδες ἡλικίας ἄνω τῶν 30 ἐτῶν και κατόχους περιουσίας τινος. Τὸ δὲ 1923 απέκτησαν ὅλες αἱ γυναῖκες στήν Ἀγγλία ἀπὸ τοῦ 21ου ἔτους ψήφον. Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἐξετάσῃ κανεῖς τὴν διαφορὰ πού σημειώθηκε ἀπὸ τῆς ἀπ' εὐθείας εισόδου τῶν γυναικῶν εις τὸν πολιτικὸν βίον. Ο λόγος Stonehaven ισχυρίζεται, ὅτι και οἱ πὸ φανατικοὶ μέχρι τοῦδε ἀντίπαλοι τῆς γυναικείας ψήφου δέν μποροῦν παρὰ ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ή συμμετοχή των εις τὴν πολιτικὴν ζωὴν και ή εἰσοδός των σιὸ κοινοβούλιον ὑπῆρξε καθ' ὅλα ὡχέλμος. Δέν εἶνε μὲν δυνατόν νὰ καθορισθῇ σὲ ποία σφαῖρα ἐκλογική ή νομοθετική ἐξασκοῦν αἱ γυναῖκες ἰδιαίτερα ἐπιρροή, νομίζει ὅμως ὅτι σὲ ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχει ὁμοφωνία εις τὸ ὅτι ή πολιτικὴ χειραφέτησις τῶν γυναικῶν ἔφερε στή ζωὴ τοῦ Έθνους αὐξήσι καὶ λοκλήρων σὲ δυνάμειν.

Αἱ δύο πρώται Γαλλίδες ἀστυνόμοι ἔκαμαν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας των. Ὡς στολή φοροῦν ἓνα ταγιέρ μπλέ μαρὲν με τὸ σῆμα τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, στρογγυλὸ κ πέλλο και πέτσινα γάντια. Καὶ αἱ δύο ἔχουν τὸν τίτλον κρατικῶν διπλωματούχων κοινωνικῆς ὑπηρεσίας.

Στὸ Παρίσι ιδρύθη συνεταιρισμὸς τῶν «Φίλων τῆς κομήσεως De Noailles με τὴν διπλὴν προεδρεία τῶν διασημῶν Γάλλων ποιητῶν Henri de Regnier καὶ Paul Valéry. Σκοπὸς τῆς ἐνώσεως εἶνε νὰ ἐγερθῇ μνημεῖον πού θὰ ἐνθυμίζῃ και θὰ αἰωνίζῃ τὴ μνήμην τῆς ποιητρίας, θὰ ιδρυθῇ δὲ κ' ἓνας κήπος σὲ μέρος πού εἶνε κτήμα τῆς οἰκογενείας Brancovan, χαρισμένο σιὸ συεταιρισμὸς. Τὸ μέρος αὐτὸ κείται κοντὰ στή λίμνη τῆς Γενεύης. Τὸ σχέδιον τοῦ κήπου αὐτοῦ, σύμφωνα με τὴ λεπτονόητη ἰδιορρυθμὴ ἀρχιτεκτονικὴ τεχντροπία, συνδυάζει φυσικὰ τοπία πρὸς ἔργα γλυπτικῆς τὸ σκιερὸ δάσος πρὸς τὴ φωτεινὴ τέχνη, ἐκφράζει και συμβολίζει τὴ φυσικὴ και τὴν ἡθικὴν ἐνότητα τοῦ κόσμου και τὴν ἰδέα τῆς ποιητρίας. Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς (δηλ. ἐκείνης πού ὥρισε ὁ Συνεταιρισμὸς γιά νὰ διευθετήσῃ τὰ καθέκαστα) εἶναι και ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ελλάδος κ. Πολίτης, διότι ή ποιήτρια ἔθεωρεῖτο Ἕλληνις τὴν καταγωγή. Ἀπευθύνθη δὲ ή έπιτροπή πρὸς τὸν ἐθνικὸν μας ποιητὴν κ. Κ. Παλαμᾶν γιά νὰ ἐνεργήσῃ, ὅπως συμ-

μετάσχη ὄχι μόνον ή κυβέρνησίς μας, ἀλλὰ και ή Ἑλληνικὴ κοινωία εις τὸ ἔργον. Η συνδρομὴ μπορεῖ νὰ ὀρισθῇ εις εὐτελέστατον ποσόν, λ. χ. δρ. 50. Η διευθυνσις τοῦ ταμίου τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς εἶνε: Mr. Bernard. de Grétry Association des Amis de la Ctsse. de Noailles 1 rue Taitbout Paris IXe.

Η λογοκρισία τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν στήν Ἀγγλία. Εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας παρ' υιοίσθη έπιτροπή γυναικῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων και ή κ. Ogilvie Gordon, πρόεδρος τοῦ Τμήματος Κινηματογράφου τῆς Κ. τ. Ε., γιά νὰ ζητήσῃ οὐστηροτέραν λογοκρισίαν ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων.

Η πρόσφατος δημοσίευσις τῶν «Ἀπομνημονευμάτων τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Βερλαίν», προεκάλεσε θυέλλαν διαμαρτυριῶν εκ μέρους πολλῶν Γάλλων διανοουμένων, οἱ ὁποῖοι ἐτόνισαν και εις ἄρθρα των και εις συνεντεύξεις, ὅτι ή προσπάθεια τῆς κατασιλώσεως τῆς μνήμης τοῦ ποιητοῦ ἀποτελεῖ πράξιν τὸ ὀλιγώτερον ἀνίερν. Καὶ ή ἀλήθεια εἶνε ὅτι ή πρώτη σύζυγος τοῦ Βερλαίν, λησμονοῦσα ὅτι ὁ χρόνος ἐξήγγισε τὸν ποιητὴν ἀπὸ πολλὰ ἀνομήματά του, ἐπιχειρεῖ εις τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου της νὰ τὸν ἐμφανίσῃ ὡς μέθυσον, ἐκφυλον και ἀσυνειδήτων. Ο Βερλαίν δέν ὑπῆρξε βεβαίως ἄγγελος. Ἀλλὰ δέν πᾶπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι και αὐτὸ ἀκόμη τὸ Βατικανὸν παρέσχε ἄφειν ἁμαρτιῶν εις τὸν ποιητὴν αὐτόν, ὁ ὁποῖος, μολονότι κολασμένος, ἔγραψε μερικὸς σίχους διαπνεομένους ἀπὸ βαθύτατον θρησκευτικὸν οἷσθημα.

Τὰ μέλη τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθν. Συμβουλίου Γυναικῶν ὡς και αἱ πρόεδροι τῶν μονίμων τμημάτων θὰ συνέλθουν τὴν 11—16 Ἰουνίου σιὰς Βρυξέλλας, σιὸ μέγαρο Ἀρχαίς Τέχνης τῆς Παγκοσμίου Εκθέσεως. Τὰ τμήματα: νομοθετικόν, δημοσίας υγιεινῆς, εκπαίδεσεως, κινηματογράφου και ραδιοφωνίας θὰ συναντηθῶν ταυτοχρόνως. Τὸ τμήμα Προστασίας Παιδιοῦ δέν θὰ πορασταθῇ, ἀντ' αὐτοῦ θὰ προσέλθῃ τὸ τμήμα Δημοσ. Ὑγιεινῆς. Αἱ γυναῖκες τοῦ Βελγίου καταβάλλουν κάθε προσπάθεια, ὅπως ὑποδεχθῶν δεόντως τὰς ἀπεσταλμένας τοῦ Δ. Σ. Γ.

Τὸ Διεθν. Συμβούλιον Γυναικῶν πρόκειται, ὅπως και ἄλλοτε, ν' ἀνοίξῃ τὸν προσεχῇ Σεπτέμβριον στή Γενεύη ἓνα γραφεῖο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Κ. τ. Ε. ή ὁποία θὰ ἔχει ἐγκατασταθεῖ ὡς τότε εις τὸ καινούριον τῆς μέγαρο.

Η Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐξέδωκε σειρὰν γραμματοσήμων ἀναμνηστικῶν τοῦ Γυναικείου Συνεδρίου πού συνήλθε τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον στή Κωνσταντινούπολι. Αἱ εἰσπράξεις εκ τῆς πώλησεως τῶν γραμματοσήμων αὐτῶν θὰ μοιράζονται μεταξὺ τῆς Διεθν. Ἐνώσεως γιά τὴν ἰσοπολιτείαν τῶν γυναικῶν και τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Τὰ ἔνσημα αὐτὰ ἔχουν ἀπ' ἐνὸς τὴν εἰκόνα τῆς

κ. Chapman Cat, της ιδρυτικής και επιτίμου προέδρου της Διεθν. Ένώσεως. ἀφ' ἑτέρου τῶν ἑξ γυναικῶν πού ἔλαβαν τὸ βραβεῖον Νόμπελ, ἦτοι τῆς Μαρίας Curie (ἐπιστήμη), Grazia Deledda, Lagerlöf καὶ Sigrid Undset (φιλολογία) καὶ τῆς Jane Addams καὶ Βέρθας φὸν Σούτνερ (εἰρήνη). Ἐκτὸς αὐτῶν φέρουν τὰ γροσματώσημα τὴν συμβολικὴν εἰκόνα ἐνὸς ἢ δύο γυναικείων ἔργων, ὡς καὶ τὴν τῶν ἀνακτόρων τοῦ Γιλδί, ὅπου συνήλθε τὸ συνέδριον.

Ἡ Παγκοσμία Ἐνωσις γιὰ τὴ Διεθνή Συνεννόησιν ἐώρτασε στὴ Γενεὴ τὴν εἰκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ἔγινε μιὰ μεγάλη συγκέντρωσις στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος ἄνω τῶν 1500 προσώπων. Σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἐλέγχου ἐπὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν ὀπλῶν.

Ἐπιτροπὴ ἐκ 40 κυριῶν, ἀνὰ μία ἐξ ἐκάστης χώρας πού ἔλαβαν μέρος στὸ συνέδριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετέβη εἰς Ἀγκυραν, ὅπου ἔγινε δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κεμάλ Ἀτατούρκ, ὅστις παρέθηκε τέϊον πρὸς τιμὴν τῶν.

Ὡς συμπλήρωμα τῶν ἐορτῶν ἐπὶ τῇ 250 ἐπειεῖφ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ Μπάχ, ἐφέτελῃσαν σιὸ τέλος τῆς φετεινῆς μουσικῆς σαῖζὸν κατὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδι καὶ τὰ κατὰ Ματθαῖον Πάθη τοῦ Χριστοῦ. Τὸ γιγάντιον αὐτὸ ἔργον ἀνέλαβεν ἡ Παλλάδιος Χορωδία μὲ τὸν ῥέκτην διευθυντὴν της κ. Κόντην. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἀρίστη ἀπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ τόσῳ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα πού ἔγινεν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Ἑλλήνων καλλιτέχνων.

Κατὰ τίς δημοτικὰς ἐκλογὰς, πού διεξήχθησαν τὴν 27ην Μαΐου στὴ Γαλλία, ἐξετέθησαν δοκιμαστικῶς αἱ κ. κ. Τρεμερμπάκ δικηγόρος καὶ Βαίς πού ἔλαβε στὴ Μονμάρτη 1.600 ψήφους.

Τὰ μαθήματα Ἀτομικῆς Ψυχολογίας πού ἔαμεν εἰς τὸ Ε. Σ. Ε. ὁ κ. Δ. Μωραΐτης μὲ τόσην ἐπιτυχίαν, καθὼς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Συμβουλευτικοῦ Σταθμοῦ δι' ἀνώμαλα παιδιά, ἔληξαν ἤδη διὰ τὴν φετεινὴν περίοδον. Τὸ Ε. Σ. Ε. ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Σ. Ε. ἔστειλε συλλυπητήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Ἑθν. Συμβούλιον τῶν Πολωνιδῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ στρατάρχου Πιουσούδσκι.

Εἰς τὸ Ἑθνικὸν Συμβούλιον ἐνεγράφησαν ὡς νέα Σωματεῖα μέλη: «Πνευματικὴ Ἐνωσις Ἑλληνίδων Κύπρου», «Σύλλογος Ἀποφοίτων Ἀρσακείου», «Παιδικὴ Στέγη», «Σύνδεσμος Ὑπαλλήλων Πατρ. Ἰδρύματος» καὶ Μορφωτικὸς Σύλλογος Κυριῶν Ἀλεξανδρουπόλεως.

Τὸ Ἀγγλικὸν Περιοδικὸν The World Association for Adult Education ἀναφέρει στὴν τελευταία του ἐκδοσὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ Τμήματος Ἑρ-

γασίας τοῦ Ε. Σ. Ε. πού ἴδρυσεν νυκτερινὴν σχολὴν γιὰ τίς ἐργαζόμενες γυναῖκες καὶ τελευταίως Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἑργασίας.

Στὴ γυμναστικὴ Σχολὴ Πράτσεικα ἔγιναν ἐφέτος καθ' ὅλην τὴ σχολικὴν περίοδον μορφωτικὰς γιὰ τίς μαθήτριες διαλέξεις. Ὁμιλήσαν ὁ κ. Συζουτῆς μὲ θέμα: ἡ καλλιέργεια τοῦ σώματος καὶ ὁ Πλάτων, ὁ κ. Μπερζάν γιὰ τίς σύγχρονες τάσεις τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, ὁ κ. Οἰκονομίδης γιὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ χοροῦ καὶ τὴν ἐξέλιξί του ὡς τέχνη. Ἡ τελευταία συγκέντρωσις ἦτο συναυλία - διάλεξις. Κατ' αὐτὴν ἐτραγούδησεν ἡ κ. Κενταύρου - Οἰκονομίδου τραγούδια τοῦ Μπάχ. Χαϊντελ, Χαϊδν καὶ Μοζάρτ, ἡ δὲ κ. Πολυξ. Ματέυ ἔκαμε πασηγυμένως ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου τῶν τεσσάρων αὐτῶν μεγάλων συνθετῶν.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου γερμανικοῦ νόμου περὶ στρατολογίας, ὑποχρεοῦται κάθε Γερμανὸς καὶ κάθε Γερμανὴς ἐν κινήσει πολέμου ν' ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν χάριν τῆς πατρίδος.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Καὶ ΚΑΛΛΙΡΩΝΗΣ ΕΛΕΟΠΟΥΛΟΥ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ

- α) Φιλολογικὰ τοῦ Γυμνασίου
β) Ἀνωτέρας μορφώσεως κοριτσιῶν

Δίδεται πρόγραμμα καὶ ὀρίζονται ὥραι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καθ' ὅλον τὸν Ἰούνιον 11 - 12 π. μ. καθ' ἐκάστην.

ΛΕΩΦ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ 95Δ

Οἰκοκυρικὴ καὶ Ἑπαγγελματικὴ Σχολὴ Ἐνώσεως Ἑλληνίδων

Κάθε κυρία πού θέλει νὰ ντυθῇ κομψά καὶ φθηνά πρέπει νὰ ράψῃ τὰ φορέματά της στὴν

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἀκαδημίας 31

Ἐκτέλεσις ταχεῖα καὶ τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Ραπτικὰ φορεμάτων ἀπὸ 100 - 250 Δχρ. Ἀναλόγως ἐπανωφόρια καὶ λοιπὰ εἶδη.

Ἐκδόσεις

Μ. Καραγάτση «Τὸ Συναξάρι τῶν Ἀμαρτωλῶν». Ἐκδοσις Γκοβόστη Ἀθῆναι 1935. Στις προσθήκες τῶν βιβλιοπωλείων συνοδεύεται τὸ βιβλίον αὐτὸ μὲ τὴ σημείωσιν «Τὸ Βιβλίον τῆς Ἡμέρας». Καὶ πράγματι ἀπ' ὅσα ἐξεδόθησαν τελευταίως τὸ ἔργο τοῦτο κάνει τὴν πρὸς βαθεῖαν ἐντίπασιν, τόσο σκληρῶν τὸν ἀναγνώστη. Ὅσοι τὸ διαβάσουν δὲν θὰ τ' ἀφίσουν ἀπὸ τὸ χέρι ὡς πού νὰ φθάσουν σιὸ τέλος καὶ θὰ μένουν κατόπιν βαθεῖα συγκινημένοι ἀπὸ τὴν τύχην τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχῶν, τῶν κολασμένων τοῦ πάθους, πού ὁ συγγραφεὺς δημιουργεῖ γύρω τους μιὰν ἀμόσφαιρα τέχνης καὶ ὁμορφίας.

Μὲ τὸ καινούριον αὐτὸ βιβλίον ὁ Μ. Καραγάτσης ἐδραίωνει τὴ θέσιν του ὡς δυνατοῦ πρωτοπόρου καλλιτέχνη, πού ἡ φήμη του ἀναμφισβητήτως θὰ ὑπερβῇ καὶ τὰ στενὰ ὅρια τῆς Ἑλληνικῆς χώρας.

«Δευκὴ Βιβλιοθήκη», «Οἱ Ἅγιοι Ἀνάρχουροι» ὑπὸ Ἑλένης Ζούζουλα. Ἐκδοσις Πυρσοῦ 1935. Ἡ ἀκούραστη συγγραφεὺς τῶν παιδιῶν μὲ τὴ μεγάλη στοργικὴ καρδιά γιὰ τὰ μικρά, ἡ κ. Ἑλένη Ζούζουλα ἐχάρισε σιὰ Ἑλληνόπουλα ἕνα ἀκόμα καινούριον βιβλίον, ἕνα χαριτωμένο διήγημα, πού τὸ διαπνέει βαθεῖα θρησκευτικὴ εὐλάβεια καὶ πίστις. Γύρω στὴ θαυματουργὴ δύναμιν τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων, πού γατρεύουν τ' ἄρρωστα παιδιά, πλέκεται μιὰ δροσερὴ χωριάτικη ἱστορία, γεμάτη ὥραϊα ἐπεισόδια τῆς ὑπαίθρου ζωῆς. Τίς καλλιτεχνικώτατες εἰκόνες τοῦ βιβλίου ἐφιλοτέχνησεν ὁ γνωστὸς ζωγράφος κ. Σπ. Βανδῶρος, τὸ δὲ μουσικὸν μέρος ἔκαμεν ὁ κ. Στ. Ραλτετσιώτης. Συγχαίρομεν θερμῶτα τὴν κ. Ζούζουλα γιὰ τὴ νέα αὐτὴ συμβολὴ της στὴ παιδικὴ φιλολογία.

Ἡ ἀναγέννησις ἐνὸς Βιβλίου διὰ τὰ παιδιά (πρόλογος τῆς τρίτης ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τῆς Αἰκ. Λασκαρίδου).

Μὲ μεγάλην χαρὰν προσφέρω εἰς τὴν νέαν γενεάν τῶν μικρῶν μας τὴν τρίτην αὐτὴν ἐκδοσὶν τῶν «Παιδικῶν Παιγνίων». Εἶναι δὲ ἀχώριστοι σύντροφοι καὶ βοηθοὶ κάθε μητέρας καὶ κάθε νηπιαγωγοῦ, ἀπὸ τότε πού ἡ ἀλησμόνητος Αἰκ. Λασκαρίδου μὲ πόθοι ζωηρὸν νὰ ἰδῇ μιὰν ἐκπαίδευσιν ἀληθινὴν, νὰ χαρίσῃ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος μας, ἐδοκίμασε μὲ τόσας θυσίας νὰ τὴν θεμελιώσῃ εἰς τὸ παιγνίδι τῶν νηπίων, εἰς τὸ γέλοιον καὶ εἰς τὴν χαρὰν τῶν. Ὁ χρόνος πού ἀλλάζει τὰ πάντα, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀφαιρέσῃ τίποτα ἀπὸ τὴν βαθεῖαν παιδαγωγικὴν ἀξίαν τοῦ Συστήματος, πού ἐφήρμοσεν εἰς τὸν τόπον μας ἡ μονοδικὴ μεγάλη Παιδαγωγός, μὲ τὴν ἰδικὴν της Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Ἐλαχίστα, προσθήκας καὶ παραλλαγὰς εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιφέρω, ἰδίως εἰς τὴν γλώσσαν, ὥστε νὰ εἶναι ἀπολύτως σύγχρονισμένη μὲ τὴν ση-

μερινὴν συνομιλίαν μᾶς μητέρας ἢ μᾶς νηπιαγωγοῦ μὲ τὰ μικρά της.

Σὰν τὰ πουλάκια, πού περνοῦν τὴν ἡμέραν τῶν μὲ τὸ τραγούδι, ἔτσι καὶ τὰ παιδάκια, εἴτε μὲ φλυαρίαν, εἴτε μὲ μελωδίαν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσουν τὴν χαρὰν διὰ τὴν ζωὴν, πού πλημμυρίζει τὴν ψυχούλα τῶν Πόσον ὁμῶς δυσάρεστον ἐντύπωσιν μᾶς κάνει ν' ἀκούωμεν ἀπὸ ἄθῳα παιδικὰ χεῖλη τραγούδια ἄσεμνα καὶ ἐντελῶς ἀντιπαιδαγωγικά, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὰ ἐννοοῦν, ἀλλ' αὐτὰ ἤκουσε τὸ μικρὸ καὶ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει σὰν παπαγαλάκι. Ἐν τούτοις μὲ πόσῃ περισσοτέρῃ εὐχαρίστησιν θὰ εἴπῃ τὸ παιδάκι ἕνα τραγούδι, πού νὰ ἐννοῇ καλά. Καὶ πόσον θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸς εὐγενεῖς ἐντυπώσεις καὶ τὰ καλὰ αἰσθήματα πού θὰ τοῦ διεγείρῃ!

Τὰ τραγούδια τῶν «Ρυθμικῶν Παιγνίων», παρ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν ἀφέλειαν καὶ παιδικότητά των δὲν εἶναι μόνον πολύτιμα διὰ τὴν γνωστὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς μουσικῆς εἰς τὰ ἦθη τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σπουδαιότητα πού παρουσιάζουν εἰς τὴν γενικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῶν. Τὸ παιδάκι ἐκεῖνο πού θὰ συνειδήσῃ νὰ τραγουδῇ τὸ πρῶτὸ μὲ ἀγαθότητα καὶ κατάνυξιν κανένα ἀπὸ τὰ ἐναρκτηρία λ. χ. τραγουδάκια, μὲ τὰ ὁποῖα ἀρχίζει τὸ βιβλίον μας, ὅχι μόνον θὰ περάσῃ τὴν ἡμέραν του μὲ τὴν ἀμεριμνησίαν ἐκείνην καὶ τὴν χαρὰν πού τρέφει τὸ παιδί, ὅσο καὶ τὸ γάλα, ἀλλὰ καὶ ὅταν μεγαλώσῃ, αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ σὰν ἕνα στήριγμα εἰς τὸν βίον καὶ σὰν μιὰ βοήθεια ἠθική. Ὅταν ὁ ἀνθρώπος πονεμένος εὐρεθῇ ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ἀδιαφορίαν, ἢ εἰς τὴν κακίαν μᾶς ψυχρᾶς Κοινωνίας, ἢ ἀνάμνησις καὶ μόνη τῶν ἱερῶν στιγμῶν, πού μιὰ μανούλα ἢ μιὰ γλυκεῖα νηπιαγωγός, τοῦ ἐμάνθανε μὲ τέτοια τραγουδάκια νὰ χαρίσῃ τὴν καρδιά του εἰς τὸ Θεῖον, εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν πλάσιν ὅλην καὶ εἰς κάθε τι τὸ ἀγαθὸν καὶ ὥραϊον, αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις θὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀγῶνά του καὶ θὰ βαδίσῃ πάντοτε ἐμπρὸς εἰς τὸν δρόμον τὸν καλόν, μὲ τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς, πού δίδει μόνον ἡ ἀταυμένη συνειδήσις.

Καλλιθεά - Ἀθῆναι Ἰανουάριος 1935

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Ὁ Σύλλογος Γονέων ἐξέδωκε τὸ 2ον τεῦχος τοῦ ἀρίστου περιοδικοῦ «Πρακτικὰς ὁδηγίας ἀνατροφῆς». Ἡ γνωστὴ φιλόλογος καὶ παιδαγωγός κ. Χρυσ. Ἀσκητοπούλου - Κιοσεόγλου, πραγματεύεται μὲ πολλὴν ἐμβριθείαν καὶ ὥραϊα παραδείγματα τὸ τίς σπουδαῖο γιὰ τίς μητέρας ζήτημα «Πῶς θὰ ὁδηγήσωμε τὰ παιδιά μας στὴν εἰλικρίνεια», ἡ δὲ κ. Ζωὴ Φράγκου γράφει γιὰ τὸ σπίτι καὶ Σχολεῖον. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένα Ἑλληνικὸ σπίτι.

Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τεῦχος τὸ νέον παιδικὸν βιβλίον τῆς συν. οἰκ. τοῦ κ. Μπουκουβάλα.

Περιέχει δύο θεατρικά έργα κατάλληλα διά σχολικές γιορτές: Τὸ χαμόγελο τῆς γαργιάς καὶ τὴν κωμωδία «Πῶς ἐπλούτισεν ἡ Θαλίνα».

Υπὸ τῆς κ Αἰκατ. Στριφτοῦ, ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἑργαστηρίου τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς, ἐξέδωκε εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἡ ὡραία διάλεξις πού ἔκαμε γιὰ τὰς «Υποχρεώσεις τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Οἰκογενείας ἀπέναντι τῆς Ἀτομικότητος τῶ Παιδιῶν».

Ὁφέλιμοι γνώσεις

Γιὰ νὰ λευκάνετε τὸ πρόσωπο προσθέσατε λίγες σταγόνες βενζόης στὸ νερὸ τοῦ πλυσήματος, καθὼς καὶ λίγο ζουμί λεμονιοῦ. Θὰ εἰσθε ἐνθουσιασμένες ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐὰν σκάζουν τὰ χεῖλιά σας, κάμετε μιὰ ἀλοιφή ἀπὸ 2 μέρη ἀμυγδαλελαίου, ἓνα μέρος λευκοῦ κηροῦ καὶ 20 σταγόνες ἐσέντσας ἀγκούρης· λειώσατε τὸ ὅλο σὲ ἀτμόλουτρο, περάσατε ἀπὸ τουλπάνι καὶ ἀρωματίσατε μὲ ἐσέντσα ρόδου.

Βρεμμένο βελουδο. Ἐὰν βραχῇ τὸ βελουδένιό σας φόρεμα ἢ πανωφόρι, ξεστάνετε τὸ σίδερο καὶ μὲ τὴ βοήθεια ἄλλου προσώπου πού θὰ κρατῇ τὸ βελουδο τεντωμένο στὸ κενό, θὰ περάσατε τὸ πολὺ ξεστὸ σίδερο τυλιγμένο σένα βρεμένο πανί, πάνω ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τοῦ βελουδο, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο χεῖρ θὰ σιάζετε μὲ μιὰ βοῦρτζα τὸ τρίχωμα ἀπὸ τὴ καλή. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἀτμοῦ, οἱ τρίχες θ' ἀνορθωθοῦν καὶ θὰ πᾶν πάλι στὴ θέσι τους.

Γιὰ τὸ τραπέζι.

Κουλουράκια μὲ σουσάμι, 50 δρμ. βούτυρο, 140 δρμ. ἀλευρί, 50 δρμ. ζάχαρη, 1 αὐγὸ ὀλόκληρο, 1 κουταλιά τῆς σούπας μποκὶν παούντερ, 1 κουταλιά τῆς σούπας ρακί, 25 δρμ. σουσάμι. Δουλεύουμε πρῶτα τὸ βούτυρο ἕως 1/4 τῆς ὥρας, προσθέτομε λίγη λίγη τὴ ζάχαρη, τὸ ρακί, τὸ αὐγὸ, τὸ ἀλευρί καὶ τὴ μαγιά καὶ λίγο γάλα, ἂν θέλει ἡ ζύμη ἀραιώμα. Ἀφοῦ ζυμώσωμε ἐπὶ 10 λεπτά, πλάθωμε τὰ κουλουράκια, προτιμότερο μικρά.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχη ἡ μαγιοναίζα πρέπει νὰ προβῇτε σιγά σιγά. Βάζετε πρῶτα σ' ἓνα βαθὺ δοχεῖο δύο κρόκους, ἓνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ ξείδι καὶ λίγο ἄλατι. Κατόπιν προσθέτετε κατὰ σταγόνες τὸ λάδι, χωρὶς νὰ παύετε τὸ γύρισμα. Ἀμα ἀρχίζει καὶ πῆξει, μπορεῖτε νὰ βίξετε πῶς πολὺ λάδι καὶ νὰ δουλέψετε πῶς ζωηρά. Ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου θὰ εἶναι ἑτοιμὴ ἡ μαγιοναίζα. Τὴν καρικεύετε κατὰ τὸ γούστο σας μὲ μουστάρδα, μὲ χυμὸ λεμονιοῦ ἢ μὲ ἄλλο τι.

Ἀρωματὰ ἀμύγδαλα. Πολλὲς νοικοκυρὲς στέλλουν τὰ ἀμύγδαλα αὐτὰ στὸ φούρνο, ὅπου ὁμως γίνονται

σκληρά. Καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ τὰ ρίξετε, ἀφοῦ τὰ ξεφλουδίσετε, σ' ἓνα τιάγι με μπόλικο λάδι καὶ νὰ ψηθοῦν ὥς πού νὰ ροδίουν. Κατόπιν τὰ βάζετε σὲ στουπόχαρτο γιὰ νὰ στραγγίσουν καὶ τ' ἀλατίζετε. Δὲν πέρνουν διόλου τὴ γεῦσι τοῦ λαδιοῦ, μπορεῖτε δὲ τὸ λάδι νὰ μεταχειρισθεῖτε ὕστερα γιὰ ἄλλο τιάγνισμα. Δοκιμάστε καὶ θὰ πεισθεῖτε, πόσο νόστιμα γίνονται.

Τὸ ξεστὸ ψωμί ἢ φρέσκο κέικ κόβεται εὐκόλα ἐὰν ξεστάνομε τὴ λεπίδα τοῦ μαχαιριοῦ. Τὴν βουτοῦμε σὲ κατὸ νερὸ, σκουπίζομε μὲ καθαρὸ πανί καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὸ ἴδιο γιὰ κάθε φέτα πού θὰ κόψομε.

Ραβιόλι Ἰταλικά. Βράζετε σ' ἓναν μικρὸ τέντζερ 1 ποτήρι νερὸ μὲ 20 δρὰμ. βούτυρο καὶ λίγο ἄλατι. Τὴ στιγμή πού θ' ἀρχίσῃ νὰ κοχλάζῃ, ρίπτετε μέσα 50 δρὰμ. τριμμένο τυρὶ Παρμεζάνα καὶ 2 ποτήρια ἀλεῖρι. Ἀνακατώνετε μ' ἓνα κουτάλι γιὰ νὰ λάβετε μιὰ μαλακιά ζύμη, στὴν ὁποία προσθέτετε 4 ὀλόκληρα αὐγά, ζυμώσατε ἀκόμα, καὶ ἀφίσατέ τὴν νὰ σταθῇ 3 ὥρες.

Βάζετε στὴ φωτιά μιὰ κατσαρόλα μὲ νερὸ καὶ ἄλατι, πέρνετε μὲ τὸ κουτάλι ἀπὸ τὴ ζύμη ὅσο εἶναι ἓνα καρδί καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ πέσῃ στὸ κοχλάζον νερὸ. Ἀμα ἀνεβοῦν τὰ ραβιόλι στὴν ἐπιφάνεια, τὰ βγάξετε καὶ ἀφίνετε νὰ στραγγίσουν. Τὰ τοποθετεῖτε σὲ δοχεῖο ριχθὲ ἀπὸ πορσελλάνη πού μπαίνει στὸ φούρνο, τὰ σκεπάζετε μὲ μιὰ πυκτὴ σάλτσα ντομάτα καὶ μὲ τριμμένο τυρὶ καὶ τὰ βάζετε γιὰ λίγη ὥρα στὸ φούρνο. Πρέπει νὰ σερβίρονται πολὺ ξεστὰ.

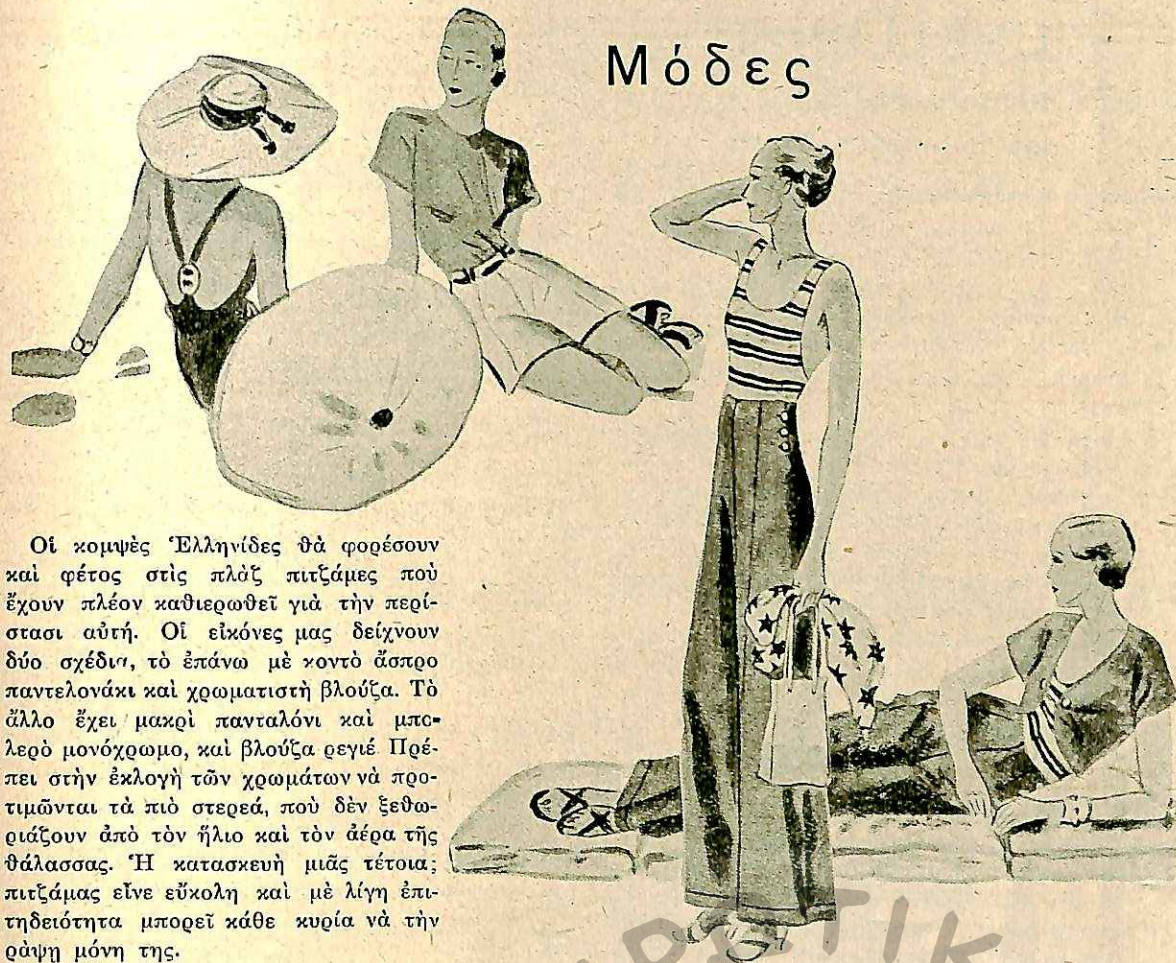
Σπαράγγια μὲ ντομάτα. Σὲ λίγο βούτυρο λειώνομε μιὰ κουταλιά ἀλεῖρι, ἀραιώνομε μὲ τὸ νερὸ πού βράσαμε τὰ σπαράγγια καὶ μὲ λίγο ἄσπρο κρασί, προσθέτομε μιὰ κουταλιά πορὲ ντομάτα, καὶ ἀφοῦ βράσουν ὅλα καλὰ, βάζομε στὴ σάλτσα αὐτὴ τὰ βρασμένα καὶ εἰς μέτρια κομμάτια κομμένα σπαράγγια. Μποροῦμε τὸ φαγητὸ αὐτὸ νὰ τὸ σερβίρομε μὲ ρίζι ἢ μὲ μικρὲς ὀμελέττες.

Ἀμυγδαλωτὸ κέικ. 10 αὐγά, 135 δρὰμια ζάχαρη, 100 δρὰμ. ἀμύγδαλα μὲ τὴν ἐσωτερικὴ φλούδα, 50 δρ. γαλέτα. Τὸ σπέρτο πορτοκαλιοῦ, λεμονιοῦ καὶ ὅ,τι ἄλλο μυροδικὸ θέλετε. Ἐνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σόδα λυωμένη στὸ ζουμί ἐνὸς λεμονιοῦ, 1 1/2 φλυτζανάκι τοῦ καφέ κονιάκ.

Κτυπάτε τοὺς κρόκους χωριστὰ μὲ τὴ ζάχαρη, προσθέτετε τ' ἀμύγδαλα, τὴν γαλέτα, τὰ μυροδικὰ καὶ τὴν σόδα καὶ στὸ τέλος τ' ἀσπράδια κτυπημένα σὲ μαρέγκα. Ἀλοῖφετε τὸ ταψὶ μὲ βούτυρο, τὸ πασπαλίζεται μὲ λίγη γαλέτα καὶ τὸ στέλνεται σὲ μέτριο φούρνο.

ΑἴΚΡΑΦ, ΚΟΥΜΠΙΑ, τελευταίαις κρεασιὸν τῶν μεγαλυτέρων ραπτικῶν Οἴκων, ἐκτελοῦνται εἰς τὰς λογικωτέρας τιμὰς εἰς τὸ ἐργοστάσιον **Πέτρου Γ. Μαυροπούλου**, ὁδὸς Πετράκη 9α.

Μόδες

Οἱ κομπὲς Ἑλληνίδες θὰ φορέσουν καὶ φέτος στὶς πλὸς πιτζάμες πού ἔχουν πλέον καθιερωθεῖ γιὰ τὴν περίστασι αὐτή. Οἱ εἰκόνες μας δείχνουν δύο σχέδια, τὸ ἐπάνω μὲ κοντὸ ἄσπρο παντελονάκι καὶ χρωματιστὴ βλούζα. Τὸ ἄλλο ἔχει μακριὰ πανταλόνι καὶ μπλερὸ μονόχρωμο, καὶ βλούζα ρεγιέ. Πρέπει στὴν ἐκλογή τῶν χρωμάτων νὰ προτιμῶνται τὰ πῶς στερεὰ, πού δὲν ξεθωριάζουν ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα τῆς θάλασσας. Ἡ κατασκευὴ μιᾶς τέτοιας πιτζάμας εἶνε εὐκόλη καὶ μὲ λίγη ἐπιτηδεύματα μπορεῖ κάθε κυρία νὰ τὴν ράψῃ μόνη της.

Τὰ ψώνια

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ περισσότερες γυναῖκες νοιώθουν κάποια ἀπόλαυσι, ὅταν πᾶν σὰ μαγαζιά. Ἡ μανία αὐτὴ τις πιάνει ἐνίοτε ξαφνικά, καὶ τότε ἀδειάζουν οἱ τσέπες των πολὺ πῶς γρήγορα ἀπ' ὅ,τι μποροῦν νὰ τις ξαναγεμίσουν.

Νοιώθωμε πολὺ καλὰ τὴ χαρὰ τῶν κυριῶν πού μπαينوβαίνουν στὰ ἐμπορικὰ καὶ πού γυρίζουν σπῆτι τους φορτωμένες μὲ μεγάλα καὶ μικρὰ πακέτα, σὶα ὁποία βρίσκονται συνήθως δέκα φορές περισσότερα πράγματα ἀπ' ἐκεῖνα πού ἀρχικῶς ἤθελαν νὰ ψωνίσουν. Τὰ ἐμπορικὰ ἐκτοξεύουν μιὰ μυστηριώδη καὶ ἐπικίνδυνη δύναμι πού παριστάνει τὰ ἀχρηστά πράγματα ὡς ἐπιθυμητὰ. Ὁ νεαρὸς ἐμποροῦπάλληλος ἔχει συγκεντρωμένο τὸ μυαλό του σ' ἓνα σημεῖο: νὰ πουλήσῃ ἢ πελάτισσα ὁμως δὲν ἔχει συγκεντρώσει τὸ πνεῦμά της σὲ τίποτε. Αὐτὸ τὴν κάνει ἀνίσχυρη, καὶ εἴσαι ἀγοράζει πολλάκις καθ' ὑποβολὴν καὶ μόνον σὰν ἐπιστρέφει σπῆτι της διαλύεται ἡ μαγανεία καὶ κυττάζει μὲ ἀπελπισία ὅλα τ' ἀχρηστά πράγματα πού ἀπέκτησε, καὶ τὰ ὁποία εἶναι τώρα κτημὰ της.

Τὶ εἶνε ὁμως ἰδιοκτησία; Μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἰδιοκτησία εἶνε ἓνα πρᾶγμα πού πληρώσαμε, τοῦ ὁποίου ὁμως ἡ χρῆσις ρυθ-

μίζεται ἀπὸ τὴ γνώμη, τις συνήθειες καὶ τὰ γούστα τῶν ἄλλων. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν ἐλάχιστοι ἄνθρωποι εἶναι κύριοι τοῦ σπιτιοῦ των ἢ τῶν φορεμάτων πού φοροῦν.

Εἶνε δηλαδὴ ἰδιοκτησία μας τὰ λουστρίνια παπούτσια, πού μᾶς στενεύουν, καὶ πού τὰ βγάζομε μόλις γυρίσωμε σπῆτι, ἢ εἶνε μέσα βίαια, ὅπλα τῆς κοινωνίας πού σὲ ὑποδουλώνουν στὴ δὴθεν κομφορτίτα;

Ἡ πόσες ἀναποδιὲς καὶ στενοχώριες κουβάλησε σπῆτι της μαζί μὲ τ' ἀναριθμητὰ πακέτα ἢ κυρία ἐκεῖνη πού μόλις χωροῦσε στὸ τράμ.

Περίμενε τὴ ράφτρα πού δὲν ἤλθε, καὶ σὰν ἤλθεν ἐπὶ τέλους, χάλασε τὰ φορέματα, ἢ τὰ λογάριασε πῶς ἀκριβὰ ἀπ' ὅτι νόμισε. Ἡ δὲν ἦταν ἑτοιμὴ τὸ φόρεμα γιὰ νὰ τὸ φορέσῃ ἢ κυρία στὴ γιορτὴ τοῦ ἀνδρός της.

Ἦταν λοιπὸν κυρία τοῦ φορέματος ἢ σκλάβά του ἡ δυστηχὴς αὐτὴ γυναῖκα; Τὰ ψώνια ὅπως εἶπαμε, παρέχουν μὲν μιὰ σχετικὴ εὐχαρίστησι, ἀλλ' ὅπως γιὰ ὅλα τὰ πράγματα, χρειάζονται καὶ αὐτὰ περιστάσι καὶ ὑπολογισμό, ἀλλοῶς γίνονται αἰτία πολλῶν ἐνοχλήσεων καὶ στενοχωριῶν. Ἡ γυναῖκα πού ἔξοει νὰ ψωνίζει, δείχνει πάντως πὼς ἔχει μυαλὸ πειθαρχημένο, καὶ πὼς εἶναι ὀπλισμένη ἐναντίον τοῦ πειρασμοῦ τῶν ἀχρηστων πραγμάτων πού εἶνε τόσο βόρος στὴ ζωὴ μας, καὶ γιὰ τὰ ὁποία θὰ μιλήσωμε προσεχῶς.

ΛΟΥΚΙΑ

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Juin, 1935

Nous publions aujoud'hui un compte rendu de la Section du Travail Féminin. C'est une des branches les plus actives de notre Conseil National.

Le grand problème actuel du chômage dont sont naturellement victimes tant de femmes occupe spécialement les membres de cette section, et une de ces principales activités est d'étudier ce problème et de secourir par tous les moyens possibles la femme qui se trouve dans la nécessité de travailler pour gagner sa vie.

Dans ce but a été créé un bureau de placement exclusivement féminin. Les dames qui s'en occupent se sont mis en rapport avec les bureaux analogues de Genève et de la Haye afin d'en prendre des directives sur la recommandation du Comité du Travail de la Société des nations, et déjà des résultats satisfaisants sont venus démontrer l'utilité de ce bureau. De nombreuses lettres de remerciements nous sont déjà parvenues, et de plus en plus nombreuses sont les femmes qui s'adressent à nous pour trouver un travail approprié à leurs talents.

Mais là ne s'arrête pas la tâche de la section qui a fondé dans la banlieue d'Athènes des cours du soir pour les ouvrières illétrées. Des femmes de tout âge — entre 16 et 40 ans — se rendent à l'école du soir, leur travail fini et là malgré leur fatigue elles acquièrent les premières notions de lecture, d'écriture et d'arithmétique.

Nous avons eu la visite de quatre membres du Conseil International et notre joie fut immense de les avoir parmi nous même pendant peu d'instant. La Princesse Radzivil, Mesdames Dreyfus-Barney et Brunischvieg ainsi que Maître Marie Vérone ont passé par notre ville après le Congrès de l'Alliance à Istanbul. Notre Présidente, Mme Geordanda organisa un thé en leur honneur, et là les membres de notre conseil eurent le plaisir de rencontrer leurs éminentes collègues, et de pouvoir, de vive-voix discuter diverses questions intéressantes, dont une des plus importantes, est le projet actuellement à l'étude d'une fusion entre le Conseil International des Femmes et l'Alliance Internationale pour le

suffrage. Il semble, de prime abord, qu'une entente pourrait se faire pour un plan de travail international comme Congrès en communs, mêmes revendications auprès des gouvernements, questionnaires et statistiques, etc.

Au point de vue national la fusion est plus difficile, sinon impossible, car à peu près partout des différences de vue fondamentales séparent ces deux associations.

Madame Hedwig Lüdecke, une Allemande, a fait une très intéressante conférence à la salle du Parnasse. Mme. L. se trouve depuis deux ans en Grèce qu'elle a parcouru dans tous les sens, elle a visité la plupart des îles pour recueillir des chants populaires grecs. Elle a ravi son nombreux auditoire par la déclamation de toute une série de poèmes. Mme. L. connaît parfaitement le grec moderne, et sa collection devrait intéresser bien des éditeurs.

Τὸ Τμήμα Ὑγιεινῆς τοῦ Ε. Σ. Ε. διοργανώνει γιὰ τὴν 23 Ἰουνίου στὴ Γλυφάδα τὴν «Ἑορτὴν τῶν Ἀνθέων» μίαν ὡραίαν χορευτικὴν συγκέντρωσιν καὶ παρακαλεῖ τὶς ἀναγνώστριες τῆς «Ἑλληνίδος» νὰ λάβουν μέρος στὴ γιορτὴ αὐτὴ, καὶ νὰ ὑποστηρίξουν ἔτσι τὴν κοινωφελῆ δοῦσι τοῦ Τμήματος.

Παροράματα

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος σελ. 112 καὶ 113 στὴ προσφώνησι τῆς κ. Χατζημιχάλη πρὸς τὰς βραβευθείσας ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἑλληνίδας, διαβάσατε ἀντὶ τοῦ ἠθογραφικοῦ της, τὸ ἠθογραφικὸν τοῦ περιεχόμενου. Ἐπίσης παρακάτω τὰ κοινωνικὰ τοῦ θέματος — τοῦ ψυχικοῦ τοῦ κόσμου.

Κυρίες μου,

Τὸ αἶνιγμα θᾶχε λυθῇ
“Ἄν ἡ κάθε μιά μας φίλη.
Μὲ τὴ λύσι, εἶχε σκεφθῇ
Καί... τὴ συνδρομὴ νὰ στείλῃ!!!

Β. Π.

Βοηθήσατέ μας νὰ γίνῃ πιὸ γνω-
στὴ ἡ «ΕΛΛΗΝΙΣ» βρίσκοντάς
της καὶ ἄλλες συνδρομήτριες.

Α. Ε. “ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ”

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ, ΤΑΠΗΤΕΣ Κ.Λ.Π.

Μὲ τοὺς αὐτοὺς ὡς πάντοτε εὐνοϊκοὺς ὁρους συνεχίζεται ἡ παραλαβὴ τῶν γουναρικῶν καὶ ταπήτων διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν συντήρησιν αὐτῶν εἰς εἰδικοὺς ψυχροθαλάμους.

Τηλεφωνήσατε ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀριθμὸν 80-191

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Α. Ε. ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ

Ὑποστηρίζετε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἀγοράζουσαι τὸ φρεσκώτατο βούτυρό μου κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κέρκυραν γιὰ τὸ τσάϊ σας γιὰ τὰ γλυκά σας γιὰ τὰ φαγητά σας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 6
Τηλέφ. 23-163

Ἕνα ὡραῖο φόρεμα συμπληρώνεται μὲ ἓνα ὡραῖο ΠΑΠΟΥΤΣΙ, Κυρία μου θὰ βρῆτε καὶ μὲ τὸ δυσκολώτερο γούστο στὸ Κατάστημα ΞΕΝΑΚΗ Πανεπιστημίου 40

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ 12-1 Μ. Μ.

ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ 26

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Εφαρμόζεται με μίαν βίδα εις οίανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμήν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων και διαφόρων Ποικιλ-
μάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς και
ποικιλῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ και ἐξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν και παιδῶν. ==

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ, ΖΩΝΕΣ, ΜΑΓΙΩ, ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ

Ἐὰν θέλετε νὰ περιορίσετε κάθε περιττὸν και νὰ διατηρήσετε τὰς γραμμάς σας
και τὴν αισθητικὴν μιᾶς κομψῆς και μοντέρνας κυρίας, δοκιμασατε τὰς

ΠΛΑΣΤΙΚΑΣ ΖΩΝΑΣ
ΚΟΡΣΕΔΕΣ - ΜΑΓΙΩ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΥΣ

ὡς και τὰς **ΙΑΤΡΙΚΑΣ ΖΩΝΑΣ** τοῦ περιφήμου οἴκου BARRÈRE ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Διὰ πτώσιν **ΣΤΟΜΑΧΟΥ, ΣΠΛΑΓΧΝΩΝ** και **ΝΕΦΡΩΝ**
ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ και προσωπικὸν ἄρτιον θὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας εἰς τὸ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934) 9.850.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήβαι	Μεσσήνη
Ἀργίτιον	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀγνιά	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀθήναι:	Ἰστιαία (Ξηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἰπ/μα, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
» ἐν Καλλιθέα	Καβάλλα	Σάνδη
» ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ	Καλάβρυτα	Ὁρεσιτιάς
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλάμαι	Παξοὶ
Αἴγιον	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Ἀλεξανδρούπολις	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλμυρὸς	Καρλόβασι (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀμαλιάς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμύνταιον (Σόροβις)	Καρναὶ (Ἅγιον Ὅρος)	Πόρος
Ἀμφικλεία	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφισσα	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἄνδρος	Κέρκυρα	Πύλος
Ἀργοστόλιον	Κιλκίς	Πύργος
Ἄρτα	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἀταλάντη	Κομοτινὴ	Σέρραι
Βάμος (Κρήτη)	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύθηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σῦρος
Διδημότειχον	Λάρισσα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἑδεσσα	Λευκάς	Φάρσαλα
Ἑλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἑλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡῳ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfiki

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικτῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.500.000